

בְּעֵת הַשֶּׁמֶשׁ יִבְרַךְ

סֵפֶר
אֱלֹהֵי הַיָּמִים
אֶל הַיָּמִים

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו הערן
פונעם ראש ישיבה שליט"א
ראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, אין עיר הקודש אומאן יע"א

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

צו באקומע ווענגערדיך

דעם ספר

ביטע שרייבט צו:

smbreslev1212@gmail.com

קרית ברסלב

ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

צו השן רי

הערליכע שיעורים פונעם ראש

ישיבה שליט"א

רושט:

קול ברסלב

212.444.9191

הזיוק פאר אידישע שטוב

212.444.9199

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolsen Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

גרעס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

**דְּרִשְׁתָּ תְּקִיעַת שׁוֹפָר יוֹם א' דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תַּשְׁב"ג לַפְּרָט
קֶטֶן, בְּעִיר הַקּוֹדֶשׁ אוֹמָאן יע"א.**

קְשִׁיָּא: "אַלָּא לָמָּה תּוֹקְעִין וּמְרִיעִין כְּשֶׁהֵן יוֹשְׁבֵינָן וְתוֹקְעִין וּמְרִיעִין כְּשֶׁהֵן עוֹמְדִין?" פֶּאֲרֹוּאס בְּלֶאזְט מֵעַן סִי וְעַן מֵעַן זִיָּצַט, - פֶּאֲרַתְּפֶלֶת מוֹסָף, אֹן סִי וְעַן מֵעַן שְׁטִיט, - בֵּי דִי שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה פּוֹן מוֹסָף, עֲנִטְפֶּעֶרְט דִּי גְמְרָא: "כְּדִי לַעֲרֹב הַשָּׁטָן", צוּ פֶּאֲרַמִּישְׁן דְּעַם שְׁטָן.

איז רש"י מסביר: "שלא ישטין, כְּשִׁישְׁמַע יִשְׂרָאֵל מִחֻבְבֵינָן אֶת הַמִּצְוֹת מִסְתַּתְמִין דְּבְרִיו", וְעַן דְּעַר שְׁטָן זְעַט אַז דִּי אֵיִדָן הָאֲבָן לִיב מִצְוֹת, זֵי בְּלֶאזְן נֶאֱכָאֲמַל אֹן נֶאֱכָאֲמַל אֶפִּילוּ זֵי זְעַנְעַן נָאֵר מְחֻוּיָב צוּ בְּלֶאזְן אֵינְמָאֵל, וְעַרְט עַר אֵינְגַּאנְצֵן פֶּאֲרַמִּישְׁט אֹן עַר קַעַן מְעַר נִישְׁט רַעְדָן שְׁלַעֲכָטס אוֹיף דִּי אֵיִדָן.

דְּעַר רֹאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א אֵיז אַרוֹיף אוֹיפִין בֵּימָה אֹן אָנְגַּעְהוּיבֵן מִיט גְרוּיס הַתְּעוֹרְרוֹת: דִּי הֵיילִיגֶע חֻכְמִים זָאָן אֵין מִסְכַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה (דף טו): "אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לָמָּה תּוֹקְעִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה", פֶּאֲרֹוּאס בְּלֶאזְט מֵעַן שׁוֹפָר רֹאשׁ הַשָּׁנָה? פֶּרְעַגְט דִּי גְמְרָא: "לָמָּה תּוֹקְעִין? ! רַחֲמֵנָא אָמַר תְּקַעוּ! " וְאָס הֵיִיסְט פֶּאֲרֹוּאס מֵעַן בְּלֶאזְט? דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטַעַר הָאָט דָּאָף גְּעַהֵיִיסֵן בְּלֶאזְן! זָאָגְט דִּי גְמְרָא: "אַלָּא, לָמָּה מְרִיעִין", דִּי קְשִׁיָּא אֵיז, פֶּאֲרֹוּאס בְּלֶאזְט מֵעַן אַ תְּרוּעָה? פֶּרְעַגְט דִּי גְמְרָא וּוִיטַעַר: "מְרִיעִין?! ! רַחֲמֵנָא אָמַר זָכוֹן תְּרוּעָה! " וְאָס הֵיִיסְט פֶּאֲרֹוּאס מֵעַן בְּלֶאזְט אַ תְּרוּעָה? דִּי תוֹרָה זָאָגְט דָּאָף (ויקרא כג, כד): "זָכוֹן תְּרוּעָה! - פִּירְט דִּי גְמְרָא אוֹיס רַבִּי יִצְחָק'ס

מֵעַן בְּלֶאזְט וּוִיֵּל דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטַעַר הָאָט גְּעַהֵיִיסֵן!

אֵיבְעַרְשְׁטַעַר מוֹחַל אַלְעַ עֵבִירוֹת, אַזוֹי וּוִי דְּעַר רַבִּי זָאָגְט (סְפָר הַמִּידוֹת, אוֹת אַמוֹנָה, חֻלְק א', סִימָן לג): "עַל-יְדֵי אַמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ", בְּזִכּוֹת דְּעַם וְאָס אַ מְעַנְטֶשׁ הָאָט אַמוֹנָה, עַר גְּלִיבְט אֵינְעַם אֵיבְעַרְשְׁטָן, אֵיז אֵים דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטַעַר מוֹחַל אַלְעַ זֵינְעַ עֵבִירוֹת.

מֵעַן זְעַט אֵין דִּי גְמְרָא וְאָס דִּי פּוֹנָה פּוֹן תְּקִיעַת שׁוֹפָר אֵיז; מֵעַן נְעַמְט דְּעַם שׁוֹפָר אֵין הָאָנְט אֹן מֵעַן בְּלֶאזְט וּוִיֵּל 'רַחֲמֵנָא אָמַר תְּקַעוּ'- דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטַעַר הָאָט אַזוֹי גְּעַהֵיִיסֵן! מֵעַן טוֹט דְּעַם רַצוֹן פּוֹנְעַם אֵיבְעַרְשְׁטָן אַן קֵיין טַעֲמִים אֹן אַן קֵיין פֶּאֲרַשְׁטֵיין, נָאֵר מִיט דִּי פֶּשׁוּט'ע אַמוֹנָה, אֹן בְּזִכּוֹת דִּי אַמוֹנָה אֵיז דְּעַר

מֵעַן קַעַן יַעֲצֵט פּוֹעַלִין גְרוּיסַע יִשׁוּעוֹת!

וְאָס דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטַעַר זְעַצֵט זִיךְ אוֹוַעַק עַל כֶּסֶף רַחֲמִים, אַלְעַ מְקַטְרָגִים

כְּשַׁעַת מֵעַן גֵּיט בְּלֶאזְן שׁוֹפָר אֵיז אַ מוֹרְאֵיִגֶע עַת רַצוֹן, עַס אֵיז אַ צִיִּיט

יעדער זאל בעטן זיינע זאכן וואס ער דארף. מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס מען קען אויפטון מיט איין קליין ווארט וואס מען זאגט ארויס צום אייבערשטן. מיט איין קליינע תפלה קען מען אראפ נעמען גרויסע גזירות.

אנטלויפן, זיי האבן מער נישט וואס צו זאגן פאר'ן אייבערשטן קעגן די אידן.

מען קען יעצט פועל'ן גרויסע זאכן, גרויסע ישועות, מען דארף אויסניצן די מינוט'ן צו בעטן דעם אייבערשטן;

מתפלל זיין אויף די גזרת החינוך

הייליגע תורה און די הייליגע אמונה. דארף מען יעצט - בשעת מען גייט בלאזן שופר - בעטן דעם אייבערשטן, אז דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן ווייטער קענען מחנה זיין אונזערע קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן.

אין אמעריקא האלטן מיר פאר א גזירה וואס די רעגירונג וויל זיך אריינמישן אין די חינוך פון אונזערע קינדער, זיי ווילן צעשטערן די חינוך פון אונזערע קינדער, מען זאל נישט קענען לערנען מיט די קינדער די

דער שופר וועקט אויף דעם מענטש מען זאל ארויס נעמען פון זיך

דאס רשעות

זאל אנהייבן קוקן גוט אויף אנדערע און טון נאר חסד מיט אנדערע.

בפרט דא אין 'היכל הקודש' זאל מען זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן. מען קען זיך נישט פארשטעלן צו וואס דער רבי קען אונז צוברענגען און צו וואס דער רבי וועט אונז צוברענגען אויב עס וועט זיין אחרות צווישן אנשי שלומינו.

יעדער איינער קען טראכטן ווי אזוי ער וויל, יעדער איינער קען גיין ווי אזוי ער וויל, אבער מען דארף זיך קענען ליידן איינער דעם צווייטן, מען טאר זיך נישט פיינט האבן איינער דעם צווייטן, און מען דארף זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן.

מוהרא"ש פלעגט אלץ נאכזאגן בשם דעם הייליגן ארז"ל אויפ'ן פסוק (דברים כט, יז): "פן יש פכם שרש פורה ראש וילענה", אז דאס איז ראשי תיבות שופר; לכאורה וואס האט דער פסוק מיט בלאזן שופר? זאגט מוהרא"ש, אז רש"י זאגט, וואס איז דאס שורש פורה ראש וילענה? "שורש מגדל עשב מר פגידין שהם מרים, כלומר מפנה ו מרבה רשע בקרבכם"; דאס הייסט אז ווען מען הערט דעם שופר דארף דאס אויפנועקן דעם מענטש ער זאל זיך מאכן א חשבון און בעטן דעם אייבערשטן מען זאל קענען ארויס נעמען פון זיך דאס רשעות וואס ליגט אינעם מענטש, מען זאל נישט האבן קיין שום שנאה אויף א צווייטן, מען

צווייטער איד.

מוהרא"ש פלעגט אויסרופן אין בית המדרש פאר תקיעת שופר: "איך בעט מיר זאלן האבן א ריינע ד' אמות וואס מען האט זיך ליב, אויב איינער האט א שנאה אויף א צווייטן זאל ער ארויס גיין פון בית המדרש!" לאמיר ארויס נעמען די שנאה פון אונזערע הערצער! לאמיר תשובה טון! לאמיר בעטן דעם אייבערשטן פאר זיך און פאר אלע אידן, בזכות דעם וועט מען שוין זוכה זיין צו ווערן אויסגעלייזט פון גלות.

מוהרא"ש טייטשט מיט דעם וואס מען זאגט ביים דאווענען (שמחה עשרה): "בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך", מען בעט: "הייליגער באשעפער געב מיר פרנסה טובה, גזרות טובות, ישועות און נחמות", אבער דאס איז נאר בתנאי: "אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום", אז דו בעטסט פאר דיר און אויף פאר אנדערע אידן, דו האסט נישט קיין שנאה אויף א

צווישן די תקיעות קען מען זיך מתוודה זיין

פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, קען נאר ווערן אפגעוואשן אויב מען איז זיך מתוודה, מען בעט איבער דעם אייבערשטן און מען לאזט דערביי טרערן, מען וויינט צום אייבערשטן.

מען דארף טענה'ן מיט'ן אייבערשטן פאר זיך און פאר אלע אידן: "רבוננו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד, וואס זאל איך טון אז איך האב א יצר הרע? ער ווארפט מיר אראפ אין שלעכטע זאכן!" אז מען טענה'ט צום אייבערשטן אמת'ע ווערטער וואס קומען ארויס פון טיפעניש פון הארץ, און מען לאזט דערביי הייסע טרערן, ווערט די עבירה אינגאנצן אפגעוואשן.

דער אר"י הקדוש זאגט (שער הפגנות ריש ענין ראש השנה; ועין במגן אברהם אורח חיים סימן תקפד, סעיף קטן ב) אז אפילו עס שטייט אין זוהר הקדוש (פרשת תצנה דף קפו) אז ראש השנה זאל מען זיך נישט מתוודה זיין כדי די מקטרגים זאלן נישט הערן די עבירות, אבער צווישן די תקיעות קען מען זיך מתוודה זיין, ווייל דעמאלט איז נישט דא קיין מקטרגים, אלע מקטרגים פאלן אוועק בשעת מען בלאזט שופר.

ווער רעדט נאך אז מען איז זוכה אז מען קען געבן אפאר הייסע טרערן פאר'ן אייבערשטן איז דער אייבערשטער זיכער מוחל אלע עבירות. מוהרא"ש זאגט, דער חטא פון

בעטן פאר אונזערע דורות און אלע אידישע קינדער

פרנסה, שידוכים, נחת פון די קינדער, די קינדער זאלן זיין ערליכע אידן;

לאמיר אויסניצן די צייט, לאמיר בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן

דַּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער האט גַּעהאַלפֿן
אז מיר האָבן גַּעקענט טון דַּעם רַצוֹן
פֿון רַבִּי'ן צו קומען צו אים אויף ראַש
הַשָּׁנָה, מיט אַלע מְנִיעוֹת וואס יַעֲדֶער
האט גַּעהאַט, יַעֲדֶער אִיז גַּעקומען
מיט זײַן מְסִירַת נַפְשׁ, וְנוֹעַט דַּעַר
אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער העלפֿן מֵעַן זאל האָבן אַ
גוטע זיסע יאר, אָמֵן.

אויף דַּעם דאַרף מֵעַן אַסאַף בַּעטֿן דַּעם
אַיִבְעֶרֶשְׁטֶען, לײדער פֿאַלן נַעבֿעף
אַזויפֿיל אַיִדִישֶׁע קינדער אַנוועק פֿון
די אַמונָה, מֵעַן דאַרף יַעצט בַּעטֿן דַּעם
אַיִבְעֶרֶשְׁטֶען בַּשַּׁעַת די תְּקִיעוֹת אַז אונז
און אונזערע דורות און אַלע אַיִדִישֶׁע
קינדער זאַלן בַּלײַבן מיט די הייליגע
אַמונָה און אַלע זאַלן צוריק קומען צום
אַיִבְעֶרֶשְׁטֶען.

דרשה מיטל נאכט, ראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, בעיד הקודש אומאן יע"א.

בסעדה הלכה ד', אות ג), שְׁנֵה סוּד התורות שאומרים הצדיקים בראש השנה בעת שמתקבצים אליהם, און מחדש געווען געוואלדיגע חידושים וואס זענען געדרוקט אין ליקוטי הלכות, ולכן נהגים אנשי שלומנו, דעריבער פירן זיך אנשי שלומינו, לחזור אז מאמר מספרו של רבנו ז"ל, ומחדשים בזה חידושים נוראים ונפלאים מאד מאד, איבער צו/חזרין א תורה פון רבי'ן און מען איז מחדש דערויף מוואדיגע חידושים.

שרייבט מוהרא"ש: ולכן, ראה אהובי, בני הקר, מיינ טייערער ליבער זון, להצטרף אל קבוץ קדוש כזה, גיי צו אזא קיבוץ, שמדברים שם דבורי רבנו ז"ל, וואס מען רעדט ווערטער פון רבי'ן, ומבארים את תורתו לעבדה ולמעשה, און מען איז מסביר זיינע תורות אויף לעבדה ולמעשה, עס זאל נישט סתם בלייבן פליען אין די לופטן, נאר עס זאל ארויס ברענגען וואס איך האב צו טון למעשה, ובחר לך מבין כל התלמידים תלמיד אחד, וזך אויף צווישן אלע תלמידים - איין תלמיד, שתוכל לקבל ממנו עצות רבנו ז"ל, וואס דו קענסט מקבל זיין פון אים די עצות פון רבי'ן, כי בודאי נשארו תלמידים ותלמידי תלמידים וכו', עס איז זיכער דא תלמידים, שיכולים

דער ראש ישיבה שליט"א האט פארגעלערנט א שטיקל פון מחזור עת רצון (נאך תשליך, דף תקפ"ב, אות ג).

מוהרא"ש זאגט: צריך שתדע, זאלסט וויסן, אהובי, בני, מיינ ליבער זון, שרבנו ז"ל נהג לומר תורה בין הערבים בראש השנה, דער רבי פלעגט זאגן תורה מיטל נאכט ראש השנה, שְׁנֵה הִיא אצל אנשי שלומנו הקרים, דאס איז געווען ביי אנשי שלומינו הנקדה העקרת שאליה באו, דער עיקר נקודה אויף וואס מען איז געקומען צום רבי'ן, לקבל הנהגה והדרך מרבנו ז"ל עצות והתחזקות איך להתחזק מעמד כל השנה, מקבל זיין פון רבי'ן עצות און התחזקות ווי אזוי זיך צו פירן, שְׁנֵה כלל התורות הארכות המובאות בלקוטי מוהר"ן הקדוש והנורא, דאס איז די לאנגע תורות וואס ווערט געברענגט אין ליקוטי מוהר"ן, שאמר רבנו ז"ל בראש השנה, וואס דער רבי פלעגט זאגן ראש השנה. וכן מוהרנ"ת ז"ל התנהג כן, רבי נתן האט זיך אויך אזוי געפירט, ובאר באריכות, ער האט אויסגעשמועסט באריכות, את דברי רבנו ז"ל, די ווערטער פון דעם רבי'ן, וחדש חידושים נוראים ונפלאים, הלא הם נדפסים בספרי לקוטי הלכות, כי עכשו בראש השנה צריכין להמשיך באורי התורה (לקוטי הלכות, דברים הנהגים

רבי'ן, ש'יכולים להחיות את הכל, וואס קען יעדן איינעם מאכן לעבן, כי אין דור יתום, ובנדאי לא נסתלק הצדיק עד שהשאיר אחריו ברכה שהם התלמידים האמתיים שלו, שהם החליפות שלו, דער צדיק איז נישט אנועק פון דער וועלט ביז ער האט איבער געלאזט א ברכה, זיינע אמת'ע תלמידים, שפשהם מגלים תורתו הקדושה, וואס ווען זיי זענען מגלה זיינע הייליגע תורות, הוא מתלבש בדבריהם, והוא חי ממש, איז עס אזוי ווי דער רבי לעבט ממש.

להסביר את דברי רבנו ז"ל ואת רוח קדשו, וואס קענען מסביר זיין דעם רבינ'ס ווערטער און זיין רוח הקודש.

מוהרא"ש ברענגט דא א שטיקל וואס רבי נתן שרייבט אין לקוטי הלכות (הלכות שלוחין, הלכה ה', אות יב), וצריכים להאמין, מען בארף גלייבן, שבוודאי נמצאים אחד או רבים שהם תלמידים, עס איז זיכער דא איינער אדער אסאך תלמידים, שקבלו תורתו ודרכיו ועצמותיו ורמזיו הקדושים, וואס האבן מקבל געווען די תורות און עצות פון

דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מנן

פ'שטות יחדות', פון דאס גרויסקייט פון דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מנן.

מען טאר נישט מזלזל זיין אין דאווענען; יעדער איינער האט טרדות, יעדער איינער האט שוועריקייט, אבער עס מוז זיין א שטארקע זאך ביי א מענטש, איך מוז גיין אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מנן, דאס איז מיין ערשטע זאך אין טאג. איך גיי נישט אריין אין אפיס, איך הייב נישט אן מיין טאג איידער איך גיי אריין אין שול אנטון טלית ותפילין און איך דאווען; נאכן דאווענען וועל איך אלעס ערלעדיגן.

ועל כן, אהובי, בני הזקן, מיין טייערער ליבער זון, ראה להצטרף רק אל אחד שמדבר לעבדה ולמעשה, גיי נאר צו א פלאץ וואס מען רעדט לעבדה ולמעשה, ומחזק ומאמץ אותך להתקרב אליו יתברך, און מען איז דיר מחזק צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, ושתזכה כל השנה לטוב אמתו ונצחיו, דו זאלסט זוכה זיין א גאנץ יאר נאר צו טון גוט'ס, לקום בכל לילה בנצות, דו זאלסט יעדן טאג אויפשטיין ביי חצות, ולהתפלל אז ולהתבודד עמו יתברך, און זיך מתבודד זיין מיט'ן אייבערשטן, וכן תתפלל התפלות: שחרית, מנחה, מעריב, בכונה גדולה ובמנן, אויך איז דער פלאץ דיר מחזק צו גיין דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מיט כוונה און מנן.

אז מען שטופט אפ דאס דאווענען אויף שפעטער, דאווענט מען נישט! נישט במזיד, נאר פון פארש'לעפטקייט, בפרט אין די ווינטער טעג, אז מען

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: מוהרא"ש האט יעדעס יאר ביים 'קיבוץ ראש השנה' גערעדט פון

דו האסט נאך היינט נישט אנגעטון קיין תפילין און געדאווענט.

געבט זיך איין דריי איז דער טאג אריבער, עס איז שוין דער שקיעה און

א תיקון פאר זיין שורש נשמה

און דו טראקסט אויב וועסטו אביסל ווארטן וועסטו מאכן א שענערע טלית און א שענערע שחרית, - לאז דאס איבער אויף מנחה, דו וועסט מאכן א שיינע מנחה מיט אלע פונות, אפער יעצט דאווען.

דאס דארף מען זיך מקבל זיין ווען מען קומט צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, איך גיי זיין אן ערליכער איד, איך גיי יעדן טאג גיין אין בית המדרש דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מיט מנין.

צי נישט אויס דאס דאווענען

אסאך מאל זענען מענטשן נישט שולדיג, עס איז דא פלעצער וואו מען ציט אזוי לאנג אויס דעם דאווענען אז מענטשן ווילן שוין נישט קומען אין שול, עס ווערט זיי נמאס דאס דאווענען. אפילו 'ראש השנה' זענען דא מענטשן וואס גייען נישט אין שול נאר צוליב דעם, ווייל מען דאווענט אזוי לאנג.

עס הייבט זיך שוין אן אין ישיבה, מען דאווענט א שעה א האלב, און מגידי שיעור שטעלן זיך אוועק ביים טיר אז קיינער זאל נישט קענען ארויסגיין אינמיטן דאווענען, בשעת די יונגע בחורים האבן נאכנישט באקומען א טעם אין דאווענען, מען דארף אים

עס איז געווען איינער וואס איז געבען אראפ געפאלן אין זייער געמיינע עבירות רחמנא לצלן, ער איז געקומען צו מוהרא"ש בעטן א תיקון, ער קומט אריין צו מוהרא"ש און זאגט אז ער איז געקומען בעטן א תיקון פאר זיין שורש נשמה וכו', מוהרא"ש נעמט זיין תפילין, ער געבט עס פאר דעם איד, און פרגט אים: "דו האסט שוין היינט געלייגט תפילין? - גיין?! - טו אן תפילין". דער איד האט זיך באליידיגט, ער האט זיך פארגעשטעלט ער קומט צו פארן צום צדיק בעטן א תיקון, מן הסתם וועט אים דער צדיק זאגן ער זאל שטיין אויפ'ן קאפ, ער זאל פאסטן, ער זאל עסן גראז, ער זאל זיך ציפן זיין קערפער, אדער זאל ער זיך צווישן מוריטשקעס, און מוהרא"ש פרגעט אים: "דו האסט שוין היינט געלייגט תפילין?"

ביי מוהרא"ש איז געווען אן עיקר 'פשטות יהדות', די ערשטע זאך טו אן תפילין, טו רצון השם. דער יצר הרע זאגט אלץ פארן מענטש: "ווארט אביסל, באלד וועסטו האבן בעסערע מוחין, בעסערע פונות", ער שטופט אלץ אפ: "שפעטער, שפעטער, שפעטער", מען טאר זיך נישט לאזן פון אים, גיי יעצט דאווענען; זיי שטארק מיט די דריי תפילות מיט מנין. אפילו דו ביסט נאכנישט גענוג גרייט,

נאך געבן דעם טעם צו דאווענען. דאס גייט אים נישט געבן א טעם צו דאווענען, פארקערט, דאס וועט מאכן ער זאל זוכן אלע מיני תירוצים ווי אזוי ער זאל אויסשפילן דעם מגיד שיעור און יא ארויס גיין אינמיטן דאווענען.

מוהרא"ש האט מיר מכבד געווען צו דאווענען פאר'ן עמוד ראש השנה, אויף האט מיר מוהרא"ש מכבד געווען צו בלאזן שופר; ווען נישט דעם - וואלט איך נישט גענומען דעם הייליגן שופר אין די האנט צו בלאזן ביים רבינו'ס

קבוץ. האט מוהרא"ש מיר געזאגט: "פארנואס דארף מען אויסציען דאס דאווענען? פארנואס דארף מען מאכן אז מענטשן זאלן נישט וועלן דאווענען, דאס דאווענען זאל זיי ווערן נמאס? - דו פעניע נישט, זע אז דאס דאווענען זאל זיין 'מיין מתיקין', א זיסע געשמאקע דאווענען, אז אידישע קינדער זאלן ליב האבן צו דאווענען, עס זאל נישט נעמען לענגער ווי פון אכט אזייגער ביז צוויי אזייגער".

אז עס בלייבט איבער צייט - זיי זיך מתבודד

זיך דאווענען און אז עס בלייבט איבער צייט ביז דער בעל תפלה לאזט אויס, קענסטו זיך מתבודד זיין, קענסט רעדן צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן.

פארשטייט זיך אז דאס איז נישט קיין תירוץ פארנואס נישט צו דאווענען - ווייל מען דאווענט לאנג, אז דו האסט נאר איין בית המדרש וואו צו דאווענען און מען דאווענט דארט לאנג, שטעל

די דריי תפילות זענען אויך התבודדות

צום טעם, ער פארשטייט נאכנישט וואס דאווענען איז. פארקערט, אז דו וועסט אים אויסלערנען די זאך פון התבודדות, פון רעדן צום אייבערשטן, וועט ער באקומען א נייע השגה אז דער אייבערשטער איז דא, איך קען רעדן צו אים און איך קען אלעס בעטן פון אים, וועט ער מיט די צייט כאפן אז די דריי תפילות זענען אויך התבודדות, איך בעט דעם אייבערשטן: "סלח לנו אבינו כי חטאנו", באשעפער זיי מיר מוחל, "ראה נא בענינו", קוק צו מיין פיין, "רפאנו", הייל מיך אויס, און אזוי

עס איז געווען מענטשן וואס האבן געהאט טענות אויף מיר, 'היפתן איך רעד אזויפיל פון התבודדות נאכדעם וועלן מענטשן אנהייבן צו מזלזל זיין אין די דריי תפילות, שחרית, מנחה און מעריב... אויף זענען עלטערן געקומען צו מיר זיך אפרעדן: "מיין זון כיפערט אפ דאס דאווענען און ער זאגט אז ער רעדט צום אייבערשטן אין אידיש", - דער ענטפער אויף דעם איז: דאס וואס א מענטש דאווענט נישט האט גארנישט צו טון מיט התבודדות; ער דאווענט נישט ווייל ער איז נאכנישט געקומען

ווייטער.

פון א מיתה משנה, פון שווערע קרענק, פון שלעכטע פאסירונגען וכו'". מוהרא"ש זאגט, ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס מען בעט דארט, וואלט מען עס געזאגט מיט א גרעסערע התעוררות ווי מען זאגט מיט נוראים דעם פיוט "ונתנה תקה"! דער גאנצער טאג ליגט דאך אין דעם תפלה.

מען זאגט יעדן אינדערפרי נאך די ברכות - "יהי רצון... שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים וכו'", א מענטש וואס געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן אין אידיש, איז דאס ביי אים די שענסטע התבודדות, מען בעט דעם אייבערשטן, "ראטעווע מיר היינט

מיין מתיקין אדער מיין מרדין

דאווענען, ער האט נישט קיין געדולד צו טון מצות, יעדע זאך איז ביי אים אן אפקומעניש. דארף מען בעטן אויף דעם: "רבנו של עולם העלה מיר, איך וויל זוכה זיין צו זיין הייליג בקדשת הברית, רבנו של עולם איך וויל האבן הייליגע אויגן, רבנו של עולם איך וויל האבן א הייליגע מח".

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן 1), ווען א מענטש איז ערליך און אפגעהיטן, ער איז נישט פוגם בברית, איז ביי אים דאס דאווענען א געשמאק, ער האט הנאה פון דעם, עס שפירט זיך ווי 'מיין מתיקין' - ווי זיסע וואסער. אבער אז מען איז פוגם בברית; עס הייבט זיך אן אז מען באהאלט זיך שטילערהייט אין א אפיס, מען מיינט אז קיינער ווייסט נישט וואס איך טו יעצט, און מען קוקט רחמנא ליצלן עבירות, וואס געשעט? מען שפירט א ביטערע טעם אין דאווענען, דאס דאווענען באקומט א טעם פון 'מיין מריון' - ביטערע וואסער, דער מענטש האט נישט קיין געדולד צו

דאס דארף מען בעטן דעם אייבערשטן ראש השנה ביים דאווענען (שמונה עשרה): "זכרנו לחיים, ... ופתחנו בספר החיים", פון וועלכע לעבן רעדט מען דא? "איך וויל נישט לעבן א טויטע לעבן, דאס הייסט נישט געלעבט, רבנו של עולם איך וויל לעבן א לעבן מיט דיר, איך וויל דיר שפירן".

אפילו מען איז ווייט פון דעם, קען מען בעטן דערויף

וויל דאווענען די דריי תפילות מיט מנגן, "רבנו של עולם איך וויל זיין א פשוט'ער איד, אן ערליכער איד, א גוטער איד, א וואוילער איד, איך וויל גיין אין בית המדרש דאווענען, העלה מיר איך זאל באקומען א טעם אין

מען מוז זיך מקבל זיין דא ביים הייליגן רבי'נס ציון מיט א שטארקקייט, 'איך גיי דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מיט מנגן!' און אז עס איז מיר שווער, וועל איך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם: "רבנו של עולם העלה מיה איך

דאווענען".

אויף מיין פשוט'ע שפראך.

א מענטש וואס הייבט זיך אן צו פירן מיט די הנהגה פון תפלה וְהַתְּבוּדוֹת וְעָרַט א פרייער מענטש, אן אויסגעלייזטער מענטש! פאר מען רעדט צום אייבערשטן, פאר מען האט די אמונה וואס דער רבי ברענגט אריין אין א מענטש איז מען אין אן אייגענער גלות, מען איז א גאנצן טאג פארנומען נאר צו טראכטן: 'וואס זאגט דער אויף מיר', און 'וואס זאגט יענער אויף מיר', 'וואס שמועסט מען אויף מיר' און 'ווי אזוי קוקט מען מיר אן', - דאס איז די גאנצע לעבן, מען לעבט פאררירידיג, אבער ווען א מענטש הייבט אן צו רעדן צום אייבערשטן הייבט ער אן צו טראכטן: 'איך וויל גארנישט, איך וויל נאר זיין אן ערליכער איד, איך וויל נאר טון דעם רצון השם'.

דאס איז די מעלה ביים רבי'ן, אז אלע שיינע זאכן וואס איך הער וואס איך דארף טון און איך בין נאך ווייט פון דעם, איך בין ווייט פון קדושה, פון תורה, פון תפלה, פון יראת שמים, פון זיין אן ערליכער איד, קען איך אבער בעטן דערויף: "רבנו של עולם איך וויל האלטן ביי דעם", "רבנו של עולם איך וויל האבן א געפיל אין דעם"; "רבנו של עולם העלה מיר, איך וויל זיין אפגעהיטן, איך וויל זיין ערליך", "רבנו של עולם העלה מיר איך וויל טראכטן פון דיר", "רבנו של עולם העלה מיר איך וויל האבן זויבערע אויגן, איך וויל האבן הייליגע אויגן". דאס איז דער מתנה וואס מיר האבן באקומען פון רבי'ן, נישט קיין חילוק וואו ווייט איך בין פון אלעס, קען איך בעטן אויף די אלע זאכן, אויף אידיש,

זוף א פלאץ וואס קען דיר מאכן לערנען

מאכן לערנען לעבדה ולמעשה, דו זאלסט יעדן טאג נעמען א חומש, און מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, אז מען איז זוכה לייגט מען צו רש"י, אבער קודם הייבט מען אן מיט חומש און תרגום, אז מען זעט אז מען איז שוין שטארק אין חומש און תרגום, עס איז שוין דורך א יאר און מען האט יעדן טאג מעביר סדרה געווען, קען מען אויף צולייגן רש"י.

זאגט מוהרא"ש ווייטער: ותתמיד ביותר בלמוד התורה הקדושה, זוכט דיר א פלאץ וואס וועט דיר מאכן לערנען די הייליגע תורה, ותזכה להיות בכל חלקי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות, אגדות, ברייתות ותוספות, דו וועסט זוכה זיין אנצוקומען צו אלע חלקי התורה, צו מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות, אגדות, ברייתות און תוספות מקרא.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: זוף א פלאץ וואס קען דיר

ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת

וּזְרָא אַ פֿלאַץ וואס קען דיר מאַכן
לעַרנען יעדן טאָג אַביסל מְשֻׁנּוּת, און
אַביסל גמרא. דער רבי האט מבטיח
געווען (שיחות הר"ן, סימן ט): "אַפילו אַתָּן
האַנְשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְדָּשָׁה מְאֹד,
שְׁנֹלְפָדוּ בְּמַצוּדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין
בַּעֲבֻרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלְן",
אַפילו מענטשן וואס זענען ווייט פון
קדושה - מען פאלט אין עבירות רחמנא
לצלן, מען ליגט אין שאול תחתית
רחמנא לצלן, "אַף עַל פִּי כֵן, הַפַּח
שֶׁל הַתּוֹרָה גָדוּל כָּל כָּף, עַד שֶׁיִּכּוֹלָה
לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֻרוֹת שֶׁרְגִילִין
בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם", דאָף איז די תּוֹרָה
אזוי שטאַרק, די תּוֹרָה קען אַרויס ציען
אַפילו אַזאַ אַיינעם פון זיין פֿלאַנטער,
וְאָם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֵזֶק
לְלַמַּד בְּכָל יוֹם כֶּף וְכָף, יִהְיֶה אִיךָ
שִׂיחָה; בּוֹדָאִי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמַּצּוֹדָתָם
הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה", אויב וועט ער
זיך מאַכן אַ קביעות צו לעַרנען יעדן
טאָג "כֶּף וְכָף", וועט ער סוף כל סוף
אַרויס גיין פון זיין בֿלאַטע, "כִּי כַח
הַתּוֹרָה גָדוּל מְאֹד", ווייל די כַח פון
תּוֹרָה איז אזוי גרויס אז עס נעמט אַרויס
דעם מענטש פון זיין שֿלעכטס.

ווען דער רבי האט געזאָגט דעם
שמועס האט רבי נתן געפרעגט דעם
רבי'ן (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "צִי תוֹרָה
קען אויף העלפֿן אַזאַ אַיינעם וואס איז
אַראַפ געפאלן אין די עקלדיגע עבירה,
פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה,
רחמנא לצלן?" האט דער רבי געשריגן
אויף אים און געזאָגט: "דו ווייסט ווי
גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז
העכער פון אלעס, אפילו א מענטש
וואס ווייקט זיך אין די עקלדיגע עבירה
פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה
רחמנא לצלן, וועט אים די תורה
אַרויסשלעפֿן פון זיין בֿלאַטע".

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאָגט, ער
האט מקובל פון אנשי שלומינו אז דער
שיחה גייט ארויף אויף ח"י פְּרָקִים
משניות. אפילו איינער וואס איז נעבעך
אריין געפאלן אין שמוציגע מעשים,
אויב וועט ער זיך מאַכן אַ קביעות צו
זאָגן יעדן טאָג אַכצן פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת,
וועט אים די תורה אַרויס נעמען פון
זיינע נישט גוטע מעשים.

מען קען לכתחילה זאָגן

אויפֿן וועג צו תּשְׁלִיף קומט דער
בחור מיר פֿרעגן, אויב דער סגולה
אַרבעט נאר אויב מען פֿרובירט צו
פֿאַרשטיין און מען פֿאַרשטייט יא
אַדער נישט, אָדער אפילו מען זאָגט
לכתחילה די ווערטער אָן פֿאַרשטיין,

איך האב גערעדט מיט אַ בחור,
זאָגט ער מיר אז ער האט פֿרענעדיגע
נסיונות, ער פאלט אַראַפ וכו', האב איך
אים געזאָגט ער זאל נעמען דער סגולה
פון ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת יעדן טאָג, דאס
וועט אים אַפֿקילן פון זיין יצר הרע.

קען לפתחילה, למחדרין מן המחדרין, למצוה מן המבחר זיך אנועק זעצן און 'זאגן' די ווערטער, דאס וועט דיר ארויס נעמען פון דיין בלאטע!"

זע איך אז איך רעד נאכנישט גענוג קלאר, וועל איך עס נאכאמאל איבער זאגן: נעם א משניות און הייב אן 'זאגן' די ווערטער: "מאימתי קורין את שמע בערבית..." - נישט 'לערנען', מען

דער אייבערשטער לאכט נישט פון קיינעם

אייבערשטער האט זייער ליב ווען א מענטש נעמט א משניות, א גמרא, א תהלים אדער סיי וועלכע הייליגע ספר און ער לערנט, אפילו מיט גרייזן.

דער רבי האט מבטיח געווען, אפילו א מענטש וואס איז נעבעך צוגעקלעבט צו עבירות, אויב וועט ער זיך מאכן א שיעור צו 'זאגן' יעדן טאג ח"י פרקים משניות, 'לשם זאגן'! - וועט אים די תורה ארויסציען פון זיינע עבירות, די תורה וועט אים מאכן פאר אן ערליכער איד, א גרויסער צדיק און א גרויסער בעל מדרגה.

עס זענען דא קינדער אין חדר וואס קענען נישט גוט עברי, זאגן זיי שטיל עברי כדי מען זאל נישט לאכן פון זיי, (מען דארף זיי נישט צווינגען צו זאגן הויך); דאס איז ווען מען לערנט פאר מענטשן, אבער ווען מען לערנט פארן אייבערשטער קען מען לערנען הויך אפילו מען מאכט טעותים, מען דארף זיך נישט שעמען, דער אייבערשטער לאכט נישט פון קיינעם, דער אייבערשטער האט זייער ליב ווען מען לערנט, נישט קיין חילוק ווי אזוי מען זאגט, מיט טעותים און אן טעותים, אזוי ווי עס שטייט (משלי ה, יט): "באהבתה תשגה תמיד"; דער

די תורה וועט דיר אויסהיילן!

יעדן טאג משניות מיט א שטארקייט, וועט דיר די תורה אויסהיילן!

ברוך השם אז מיר האבן טאקע געטראפן דעם פלאץ 'היכל הקודש' וואו מוהרא"ש איז אונז מחזק צו לערנען משניות; מוהרא"ש האט נישט אויפגעהערט צו רעדן נאכאמאל און נאכאמאל פון לימוד משניות.

די עצה פון משניות העלפט אויך פאר אלע סארט זאכן וואס מענטשן ליידן; היינט איז א וועלט וואס מענטשן ליידן 'יסורי הנפש', מען שלאגט זיך אליינס, מען דערשרעקט זיך אליינס, אנשטאט א מענטש זאל הנאה האבן פון זיין לעבן, שלאגט ער זיך מיט שרעק און פחדים, 'האסט געהערט? די וועלט גייט חרוב ווערן!' - נעם א משניות, זאג

פריי זיך דייע מצות

את מצוותי ותברך בשמחה עצומה כל

שרייבט מוהרא"ש ווייטער: ותקיים

ציצית, פריי זיך מיט דיין שבת, פריי זיך מיט דיין באַרד, פריי זיך מיט דיין פיאַות, פריי זיך מיט דיין צלם אַלקים. פאַרנוואַס שניידסטו דיין באַרד? וועמען ווילסטו געפּעלן? דער אייבערשטער און אלע צדיקים זאָגן ווי שיינ עס איז צו גיין מיט אַ באַרד!

השנה, זוכט דיר אַ פּלאַץ וואַס וועט דיר מחזק זיין צו מקיים זיין די מצוות פונעם אייבערשטן מיט אַ מורא־דיגע שמה.

דער רבי ברענגט אַריין אין אַ מענטש ער זאל זיך פּרייען מיט מצוות; פריי זיך מיט דיין תפילין, פריי זיך מיט דיין

קיוט איז ווען מען פאלגט דעם אייבערשטן!

אסאך מאל זענען דא בחורים וואס שניידן זיך די באַרד, ווייל זיי ווילן זיין קיוט, - איך זאג אַלץ פאַר בחורים אין ישיבה ווען עס הייבט זיי אָן צו וואקסן איין צוויי האַרעלעך פון די באַרד: "אַה, יעצט הייבסטו שוין אָן צו ווערן זיס!" איינע פון די סימנים פון נישט קענען האַבן קינדער איז אז מען האט נישט קיין באַרד (קמות עט:), קיוט איז - ווען מען פאלגט דעם אייבערשטן!

מוהרא"ש זאָגט: "ווער עס שניידט די באַרד שניידט זיין פּרנסה". אז דו דאַרפסט פּרנסה, - איך רעד נישט פון געמאכטע פּרנסה אז דו זאלסט קענען אייגרעךן מענטשן אז דו האסט געלט, און באַמט זינקסטו אין חובות, איך רעד פון אַמאָע פּרנסה, ריכטיגע עשירות, צוזאַמען מיט שיינע דורות, - ריר נישט אָן דיין הייליגע באַרד, דיין דיוקנא קדישא, וועסטו האַבן עשירות, אז דו שניידסט דיין באַרד שניידסטו אַפּ דיין געלט!

ווער עס שניידט די פיאות שניידט זיין שכל

אייבערשטער איז דא, איך קען רעדן צום אייבערשטן, און איך קען בעטן דעם אייבערשטן איך זאל האַבן געלט צו באַצאלן די גאַנצע נסיעה פון אימאן און אויף יום טוב.

מוהרא"ש זאָגט: "ווער עס שניידט די פיאות שניידט זיין שכל". וואס איז שכל? שכל איז די ראשי תיבות (איכה ב. ט): "ש'פכי כ'מים ל'בף נכח פני ה", אז מען גייט מיט די הייליגע פיאות באקומט מען שכל צו וויסן אז דער

קען מען נישט זען פון פאדאויס

נאַר נאַף אַ גל, נאַף אַ כּוואַליע, וואס איך דאַרף אַריבער גיין, און מיטן אייבערשטן'ס הילף וועל איך האַבן אַ

איך וועל וויסן אז אפילו עס קוקט אויס ווי עק וועלט, איך זע נישט קיין וועג ארויס פון מיין פראבלעם, איז עס

איך זאג אלץ פאר מיין ווייב:
מיר קויפן שוין איין פאר איין און
צוואנציג יאר אין גראסערי און מיר
האבן שטענדיג באצאלט, אויף האבן
מיר אלע יארן געקויפט שייף פאר די
קינדער און מיר האבן געהאט דאס
געלט צו באצאלן, יעצט אז עס האט
זיך געמאכט א נייע פאל וואס מען
זעט נאכנישט ווי אזוי מיר וועלן האבן
געלט, עס זעט אויס געפערליך, דארפן
מיר זיך דערמאנען אין אלע יארן ביז
יעצט וואס דער אייבערשטער האט
אונז אלעס געגעבן - וועלן מיר אויף
האבן אויף ווייטער.

א מענטש טראכט: 'פון וואו וועל
איך האב געלט אויף יום טוב? איך
האב אויסגעניצט די גאנצע געלט צו
קענען פארן צום רבי'ן קיין אומאן,
פון וואו וועל איך האב געלט צו קויפן
שייף און קליידער?' - מען קען נישט
זען וואס וועט זיין מארגן, אבער אויף
צוריק זעט מען ווי דער אייבערשטער
איז אזוי גוט, ער געבט מיר לעבן, ער
געבט מיר אלעס, וועט ער מיר אויף
העלפן אין דעם פאל.

ישועה אפילו איך זע נאכנישט ווי אזוי
דער ישועה וועט קומען.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט
שטענדיג חזרין דאס הייליג ווארט
פונעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן
עלינו (תורת משה כי תשא, דבור המתחיל וראית
הב'), ווען משה רבינו האט געבעטן
דעם אייבערשטן: "איך וויל זען דיין
פנים", האט אים דער אייבערשטער
געענטפערט (שמות לג, כג): "וְרָאִיתָ אֶת
אֲחֵרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ", טייטשט דער
הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו
אזוי: א מענטש פֿרעגט 'וואס וועט
זיין? פון וואו וועל איך האבן געלט צו
באצאלן מיינע חובות? ווי אזוי וועל
איך קענען באצאלן אין גראסערי?'
זאגט דער פֿסוק: "וְרָאִיתָ - אֶת אֲחֵרֵי",
קוק אויף צוריק, קוק וואס פאר א
חסדים איך האב געטון מיט דיר ביז
יעצט - וועסטו מיר זען, - 'ופני - לא
יראו', 'וואס וועט זיין?' און 'ווי אזוי
וועל איך האבן די ישועה?' דאס קען
מען נישט זען פון פאראויס, ערשט
נאכדעם קען מען קוקן אויף צוריק
און זען ווי דער אייבערשטער האט
געהאלפן.

גיי ארום מיט א גדלות המוחין

נישט געקענט פארן קיין ארץ ישראל,
ווייל ער האט חתונה געמאכט בחורים
און מיידלעך בקדושה וטהרה און די
מלכות המינות האט אים געוואלט געבן
זעכצן יאר תפיסה, איז ער אריבער צו
אן עושר [ער האט געבען נישט געהאט
קיין עכטע עשירות, אן עושר מיינט

ברוך השם אז מוהרא"ש האט מיר
געגעבן גרויס שפע! מוהרא"ש האט
מיר אויס געלערנט: "גיי ארום מיט
א גדלות המוחין; אז דו האסט נישט
קיין געלט זאל מען כאטש מיינען אז
דו האסט געלט!" א איד האט מיר
דערציילט, בשעת מוהרא"ש האט

דאס איז איז געווען מוהרא"ש, ער האט נישט געהאט קיין געלט, אָבער ער האט געלעבט מיט אַזאַ גְדֻלוֹת המוחין, אז ווען ער זיצט נעבן אן עושר איז ער רייכער פונעם עושר, עס גיסט זיך ביי אים מיליאנען...

אפילו ווען א מענטש דארף גיין נאך געלט, דארף ער נישט ווערן א נצרך לבריות, גיי מיט א גְדֻלוֹת המוחין, וויין נישט פאר מענטשן, גיי ארום מחזק זיין אידישע קינדער און זאג אז דו מאכסט חתונה.

נישט אז מען האט געלט פאר פערציג פופציג יאר... דער עושר האט פאר לאנגע יארן געהאט אסאך געלט, און ער האט געשאקלט די וועלט, אָבער סוף ימיו איז ער נעבעך אָנגעקומען אין תפיסה און איז נעבעך דארט אָנוועק]. דער עושר פֿרעגט אים: "פאר וועמען גייסטו? ! פאר הרב שיק? ! - ער רעדט ענק סתם איין אז ער האט נישט קיין געלט, איך בין איינמאל געזיגן נעבן אים אויפ'ן פליגער און ער האט מיר געזאגט: 'ביז א מיליאן דאלער פארג איך דיר אן ערבים, פון א מיליאן דאלער און ווייטער פארג איך דיר מיט ערבים!'"

זוכט א פלאץ וואו דו וועסט באקומען א שטארקע אמונה

ומפוליטיקה של שקר, אנטלויף פון אלע פאפערס און פאליטיק, כי הכל הבל ורעות רוח, וייל אלעס איז נארישקייטן, הדבק את עצמך רק אל יראים אמתיים, דריי זיך נאר מיט ערליכע אידן, ותעשה את עצמך כאסקפה הנדרסת, ותקבל דבוריהם בתמימות ובפשיטות, נעם אן זייערע ווערטער בתמימות ובפשיטות.

והעקר שתוציא לעצמך עצות נוראות ונפלאות, איך שתתחיל מהשנה להיות איש פשר, ואז נכון יהיה לך ובטוח, שבנדאי תקבל התחזקות והתעוררות כזו שתשאיר אצלך הרשימו לכל השנה, דער עיקר זאלסטו זען מיט צו נעמען פון זיינע דיבורים עצות ווי אזוי צו זין אן ערליכער איד א גאנץ יאר.

שרייבט מוהרא"ש ווייטער: ותמשך על עצמך אמונה פשוטה בו ותברך, זוכט דיר א פלאץ וואו דו וועסט באקומען א שטארקע אמונה אינעם אייבערשטן, עד שתזכה להרגיש על עצמך תמיד נעם, אז דו זאלסט שטענדיג שפירן, נועם, דאס זיסקייט, ערבות, דאס געשמאקקייט, ידידות, זיו, חיות אלקותו ותברך, פונעם אייבערשטן, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיר נישט קענען צעברעכן, וכל זה תקבל אצל זה מאנשי שלומינו שיכול לחזר ולבאר היטב היטב את תורות רבינו ז"ל.

מוהרא"ש בעט אונז: ותברך מאד מאד מכל מיני שקרנים, וצבועים

איך האב שוין אן אדרעס וואו צו גיין

גייען א גאנצן טאג ארום נאך געלט."

יבֿך הָיָה, עס איז געווען פֿלאַי פֿלאַים, אפֿאר בַּחורים זענען געזיֿצן אין בית המֿדֿרֿש און געזאָגט תֿהלים, ווען זיי האָבן געענדיגט גאנץ תֿהלים, איז איין בַּחור געגאנגען קלאפֿן ביי א טיר נאָך געלט און יענער האט אים געגעבן אויפֿן פֿלאַך טויזנט דאלער! איז ער שנעל צוריק געלאפֿן אין בית המֿדֿרֿש זאָגן פֿאר אלע בַּחורים פון דעם פֿלאַך וואו ער האט באקומען אזויפיל געלט, אלע בַּחורים זענען אהין געגאנגען און אלע האָבן באקומען דעם זעלבן סכום פון טויזנט דאלער!

עס איז נישט געווען אן אדרעס וואו מען טיילט געלט, נאר אין זכות וואס זיי האָבן אויסגעזאָגט תֿהלים, זיי האָבן געבעטן דעם אייבערשטן, האט זיי דער אדרעס געהאלפֿן.

לאמיר זיך מאַכן א קלאַרע חֿשבֿון: איך בין געקומען צום רביֿן אויף ראש השנה און איך פֿאר שוין באלד אהיים, וואס נעם איך מיט פונעם רביֿן? - איך גיי זיך אָנהייבן מַחִיה זיין מיט מיין תֿפֿילין, מיט מיין ציצית, און אז איך בין א איד, איך גיי זיך מַחִיה זיין מיט אַמוּנָה אינעם אייבערשטן, איך גיי אָנהייבן רעדן צום אייבערשטן. איך האב שוין אן אדרעס וואו צו גיין, איך גיי נאר צום אייבערשטן!

עס איז געווען איין יאר פורים א מעשה ביי מוהרא"ש, מוהרא"ש האט געזאָגט פֿאר די בַּחורים פון ישיבה: "איר וועט זען, די אלע בַּחורים וואס וועלן זיך אוועק זעצן פורים אינדערפֿרי אין בית המֿדֿרֿש און אויסזאָגן גאנץ ספֿר תֿהלים, וועט זיי דער אייבערשטער העלפֿן אז זיי וועלן אַרומגיין נאר א קורצע צייט נאך געלט און זיי וועלן מאַכן מער געלט ווי די בַּחורים וואס

געב זיך אַכטונג פון רֿצים

דעתו, והנהו מאני דרבנן דכלו מחופיא דידהו, פֿל המחלקת שבאים בין התלמידים עד שמתקרעים מלבושיהם, הכל מהסטרָא אַחרא שלוחי הסמך-מ"ם, שאינם יכולים לסבל לראות, איך שיש קבוצ נפלא הרוצים וּחפצים רק את התכלית הנצחית, די אלע שטיפעניש, תלישות הדעת און מחלקת וואס איז דא צווישן די תלמידים פונעם צדיק, איז פון דער סטרָא אַחרא וואס קען נישט צוקוקן ווי אזא הערליכע

פירט מוהרא"ש אויס: ואל יקל בעניף דבר זה, פי בכל מקום שמתקבצים יראים ושלמים, מתחברים אליהם גם שלוחי הסמך-מ"ם, יעדע פֿלאַך וואו עס קומען זיך צוזאם ערליכע אידן, קומען אויך אהין די שלוחים פונעם סמך-מ"ם, פֿמו שאַמרו חכמינו הקדושים (פֿרכות ו): האי דוחקא דהוה בכלא מינייהו, פי הם תמיד נמצאים שם, הני ברפי דשלהי מינייהו הוא, פי הם אַשר שוברים את האדם, ומחלישים

גאנצע וואך זעען זיי נישט די קינדער, און אפילו שבת ווען מען זעט שוין יא די קינדער - ווערט מען געוועזן פון זיי און מען צעברעכט הענגערס אויף זיי רחמנא לצלן, דער רבי האט נישט געלאזט שלאגן קינדער, און אפילו ווען מען דארף שוין שלאגן קען מען געבן א קליין פעטשעלע, אבער נישט נעמען א הענגער און האקן, איינס, צוויי, דריי, פיר, פינף, זעקס, זיבן, אכט, ניין, צען... וואס איז מיט דיר? דו ביסט משוגע געווארן? ! מען דארף אסאך בעטן אייבערשטן: "רבוננו של עולם העלה מיר איך זאל קענען דעדין' צו מיינע קינדער, איך זאל זיי נישט שלאגן און שרייען אויף זיי", "הייליגער באשעפער, דער רבי זאגט (ספר המידות, אות פנים, סימן צו): 'מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשכל דקדשה', ווער עס האט נישט רחמנות אויף זיינע קינדער איז א סימן אז ער האט נישט קיין שכל, געב מיר אביסל שכל".

א מענטש וואס צעברעכט הענגערס אויף זיינע קינדער, מוז זיין עפעס גייט פאר מיט אים, זיכער מאכט ער נישט קיין התבודדות, ער גייט נישט אין שול דאווענען, ער לערנט נישט קיין משניות און עפנט נישט קיין גמרא!

חבורה דינט דעם אייבערשטן מיט אן אמת; ועל-כן ראה, אהובי, בני, מה לפניה, ותברח מכל מיני לצים, שועלים קטנים מחבלים בכרמים, ותחפש רק אחר התכלית האמתית, אחר הרוח הקדש של הצדיק האמת, שמאד מאד הזהירנו לחפש ולבקש אחר הרוח הקדש שלו לקוטי'מורה'ן, חלק ב', סימן ח). ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לברח מכל אלה הליצנים המסתובבים בין אנשי שלומנו, דערפאר, מיין ליכער זון, אנטלויף פון אלע מיני לצים וואס דרייען זיך צווישן אנשי שלומינו, ותרוץ ותברח רק אל קבוץ רציני, שאינם חפצים בשום הכל מהכלי העולם הזה, וכל מגמתם היא רק תורה ותפלה ועבודת השם יתברך, ולגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ולהפיץ אמונה פשוטה בין עם ישראל, רק ביניהם תסתובב עכשו בראש השנה, וכן כל השנה בלה, אנטלויף נאר צו אן ערנסטער קיבוץ וואס זייער גאנצע שטרעבן איז נאר תורה, תפלה, עבודת השם, און צו פארשפרייטן די אמונה און דעם הייליגן רבינים ווערטער אין די גאנצע וועלט - נאר צווישן זיי זאלסטו זיך דרייען ראש השנה און א גאנץ יאר, ואז דיקא תצליח דרך תמיד, און אזוי וועסטו מצליח זיין שטענדיג.

ליידער זענען דא טאטעס וואס א

אין היכל הקודש רעדט מען פון לעובדא ולמעשה

אויף בתי מדרשים אין די גאנצע וועלט, מיר האבן שוין בתי מדרשים אין ירושלים, בני ברק, בית שמש,

ברוך השם אז מיר האב אזא שיינע פלאץ היכל הקודש, און געלויבט דער אייבערשטער אז עס עפנט זיך

טְבַרְיָה, בְּרֵאכְפֶּעֶלְד און צָפֶת.

אין היכל הקודש רעדט מען פון זאכן וואס זענען לעובדא ולמעשה, מען דערציילט זיך איינער דעם צווייטן מעשיות פון תפלה. איך האב עטליכע מעשיות פון תפלה; איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל אַנקומען קיין אומאן און איך בין אַנגעקומען קיין אומאן, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן מיינע פעקלעך זאלן אַנקומען און מיינע פעקלעך זענען אַנגעקומען, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל קענען דאווענען פאר'ן עמוד, איך זאל נישט זיין הייזעריג, און איך האב

געקענט דאווענען פאר'ן עמוד, איך האב געבעטן דעם אייבערשטער איך זאל נישט ווערן פארקילט און איך בין נישט געווארן פארקילט.

דאס דארף מען דערציילן פאר מענטשן; איך האב געהאט דער פראבלעם, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן, מענטשן וועלן זיך וואונדערן: 'וואו! מען קען בעטן דעם אייבערשטן אזעלכע פשוט'ע זאכן?!' - יא! דו קענסט אויך רעדן צום אייבערשטן, בעט אים אלעס וואס דו דארפסט!

זיך איבער בעטן אז איך בין געפארן קיין אומאן

העכסטנס וועט מען דיר אַנוואונטשן: "דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט צוריק קומען צום אייבערשטן און צוריק קומען צום אמת'ן וועג..."

מענטשן מיינען "נאר איך" האב מניעות, אנדערע מענטשן האבן נישט קיין מניעות", עס איז נישט אמת, יעדער איינער האט מניעות.

ברוך השם איך האב זייער א חשוב'ע מאמע תחי', זי פלעגט מיר זאגן: "איך וויין און בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זיין אן ערליכער איד", זי פלעגט אויסזאגן יעדן טאג גאנץ ספר תהלים פאר מיר, מען קען זיך פארשטעלן וויפיל זי האט געוויינט אז איך זאל זיין ערליך, איך האב איר אלץ געזאגט מיט

מען קען שוין אנהייבן בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן א שיינע יום טוב, און מען זאל זיך קענען איבער בעטן מיט די ווייב, טאטע און שווער - עס זאל ווערן שלום אפילו איך בין געפארן קיין אומאן ווען זיי האבן נישט גענוואלט.

רבי נתן האט געזאגט: "מען דארף דאנקען דעם אייבערשטן אז נאך ראש השנה קומט יום כיפור, אזוי בעט מען זיך איבער אויף אלע מניעות וואס מען האט געהאט וועגן רבינ'ס ראש השנה". ערב יום כיפור ווערט אזא ערנסטע צייט אז אפילו מענטשן וואס וואלטן דיר גערודפ'ט אז דו ביסט געפארן קיין אומאן, וועלן זיי דיר כאטש צוריק וואונטשן מיט'ן שפיץ פינגער,

טרערן ברענגען מיר קיין אוימאן, אזוי וועל איך ווערן אן ערליכער איד."

דרך ארץ: "מאמע, וואס וויל איך? איך וויל ווערן אן ערליכער איד, דיינע

אכטונג געבן אויף 'כיבוד אב ואם'

אים ארויסגעווארפן פון שטוב און ער האט געדארפט שלאפן ביינאכט אין פארק, אין די בראנקס וואו מוהרא"ש'ס עלטערן האבן געוואוינט, איך ווייס נישט ווי אזוי עס איז דעמאלט געווען, אבער היינט אז א איד'יש בחור שלאפט ביינאכט אין פארק ווייס איך נישט אויב ער בלייבט לעבן, עס איז אזוי ווי דו גייסט שלאפן אין א זון ווישן ווילדע חיות, - מוהרא"ש האט קיינמאל נישט דערציילט ברבים מעשיות וואס קען פון דעם ארויס קומען א זלזול אויף זיינע עלטערן אז זיי האבן אים מונע געווען פון זיין א ברסלב'ער, אז זיין טאטע האט אים ארויס געווארפן פון שטוב און געשלאגן, מוהרא"ש האט דאס אלעס דערציילט בכלליות, צוליב זיירות אין מצות 'כיבוד אב ואם'.

אז מען האט סבלנות, מען איז ווייטער מכבד די עלטערן דריידט זיך אלעס איבער צום גוטן! אזוי איז געווען מיט מוהרא"ש, מוהרא"ש האט דערציילט (אשר פנחל חלק קנ"ט, מקמב ג' תחסג) פאר ער איז געפארן קיין אוימאן ראש השנה שנת תשס"ד, זיין טאטע איז געווען זייער קראנק, עס איז געווען פינף טעג פאר זיין פטירה, האט זיין טאטע געבעטן פון מוהרא"ש ער זאל זאגן פאר אים דעם 'תיקון הכללי' אין אוימאן, און ער זאל זאגן פארן רבי'ן אז עס זאל ווערן פאררעכנט פאילו ער

אז מען רעדט פון מניעות פון משפחה דארף מען וויסן אז מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די מצוה פון 'כיבוד אב ואם', די תורה זאגט (דברים כו, טו): "ארור מקלה אביו ואמו", פארשאלטן זאל זיין דער וואס שעלט זיינע עלטערן, מוהרא"ש פלעגט נאכזאגן פונעם הייליגן חרדים (ספר חרדים פרק ט, סימן לה): "אפילו מען לאכט זיך אויס פון עלטערן בלויז במחשבה, מען איז מזלזל בלויז במחשבה, איז מען שוין אויף פארשאלטן פונעם אייבערשטן"; א מענטש דארף אויך אין הארץ טראכטן גוט אויף זיין טאטע מאמע, עס איז א שווערע זאך אבער אז מען מאכט התבודדות, קען מען זוכה זיין מען זאל אמת'דיג האלטן פון טאטע מאמע, נישט קיין חילוק ווער זיי זאלן זיין, דאס איז מיין טאטע מאמע!

מוהרא"ש געהאט שווערע מניעות, מוהרא"ש האט דערציילט: "מען האט מיך געשלאגן מכות רצח איך זאל אפלאזן דעם רבי'ן", "מען האט ארויף געלייגט א ברעט אויף מיר און מען האט געטאנצן דערויף, מען האט מיר געזאגט נאר אויב איך זאג צו איך לאז אפ ברסלב וועט מען אויפהערן טאנצן, און איך האב געזאגט איר קענט טון מיט מיר וואס איר ווילט, איך לאז נישט אפ דעם הייליגן רבי'ן!" איך איז באקאנט אז איינמאל האבן מוהרא"ש'ס עלטערן

האט עס געזאגט !

מען דארף זייער אכטונג געבן אויף טאטע מאמע, מיט טאטע מאמע טענה'ט מען נישט, מען זאגט קיינמאל נישט פאר עלטערן וואס צו טון, אפילו א פעטער רופט אן און זאגט: "דו דארפסט זאגן דינע עלטערן אז מען קען נישט אזוי לעבן".

אז מען רופט דיר צו קומען צו אן אסיפה וואו מען גייט רעדן ווי אזוי מען קען שטעלן דיין טאטע מאמע אויף די פיס, מען זאל אים איינטיילן ווי אזוי צו לעבן, פֿרעג: "וואו גייט זיין די אסיפה און ווען וועט זיין די אסיפה?" - זייער גוט יעצט ווייס איך וואו נישט צו גיין! מארגן וועסטו זאגן: "אוי, איך האב פארגעסן צו קומען צו די אסיפה". אזוי ווי דער רבי דערציילט די מעשה פון די בערגער און ארעמאן (סיפורי מעשיות מעשה א) אז די טאכטער פון די קיסר האט זיך דערנווייטערט פונעם רוצח, און ווען דער רוצח האט אנגעהויבן שרייען צו איר, האט זי נישט געענטפערט, זי האט

געטראכט: 'אויב וועט ער מיר נישט טרעפן איז דאך גוט, און אויב וועט ער מיר נא טרעפן, וועל איך אים ענטפערן אז איך האב נישט געהערט ווי ער רופט מיר!'

אז עלטערן פֿרעגן וואס צו טון, קען מען ענטפערן מיט דרף ארץ: "איך טראכט אפֿשר אזוי", און טאטע מאמע זאלן מחליט זיין. מען קען נישט זאגן: "עטץ דארפסטו מאכן אזוי!"

אויב עלטערן האלטן פאר וועגן אומאן, וועגן היכל הקודש, קען מען נישט ענטפערן, מען הערט אים מיט הכנעה און מען בלייבט שטיל, אויב דער טאטע וויל מען זאל ענטפערן, ער שרייט: "דו ענטפערסט מיר נישט!" קען מען נישט בלייבן שטיל, זאגט מען: "וואס זאל איך ענטפערן?" אז ער שרייט: "זאג מיר צי איך בין נישט גערעכט?!" דארף מען ענטפערן: "טאטי איז גערעכט!" נאכדעם טוט מען ווייטער וואס מען האט צוטון.

אנגרייטן די קינדער זיך צו היטן פון קראנקע מענטשן

דא קראנקע מענטשן וואס לויפן נאך קינדער און יונגע בחורים, און אז מען רעדט נישט דערפון ווייסט מען נישט זיך אכטונג צו געבן פון זיי, באלד גייט ער ווערן א קרבן, ער גייט ווערן א גע'שחט'ענער.

זאג פאר דינע קינדער: "עס זענען דא מענטשן וואס זענען נישט געזונט;

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אהיים צו גיין פון ראש השנה מיט פרישע גוטע זאכן, מיט שחרית מנחה מעריב, מיט תפילין, זיך פרייען מיט שבת, זיצן מיט די קינדער ביי די סעודות און רעדן מיט זיי שיינע מעשיות. אויך דארף מען אנגרייטן די קינדער זיך צו היטן פון מענטשן וואס זענען נישט געזונט. ליידער זענען

האַבן צו דערצייילן". מאָך עס נישט אויב איינער וויל דיר אַנכאַפן וכו' זאַלסטו שרייען, זאַלסט נישט מורא זאל עס פאַרשטיין, געב אים לעבן!

קיינער קען דיר נישט צורירן וכו' און אויב איינער וויל דיר אַנכאַפן וכו' זאַלסטו שרייען, זאַלסט נישט מורא

גיי צו אַ רבי וואס טיילט הייזער, געלט און שפע...

זיינע רעדער, אָבער איה פאַרקויף נישט קיין אויל! " [לויט'ן היינטיגן מצויאות דערצייילט מען די מעשה מיט אַ קאר דילער, וואס פילט אַן דעם קאר מיט געז, און מען קען נישט קומען צו אים קויפן געז אליינס].

לאַמיר זיך מקבל זיין צו האבן שיעורים אין חומש, משניות, גמרא און אין רבינ'ס ספרים, וועלן מיר זוכה זיין צו האבן א זיס יאר.

מיר וועלן ענדיגן מיט אַ שיינע מעשה (עין ספר פרנסה טובה, שיחות והתחזקות, אות מו), עס איז געווען אַ סוחר וואס פלעגט פאַרקויפן וועגענער. רעדער דארף מען באשפירן מיט אויל עס זאל זיך קענען גוט דרייען, איז ווער עס האט געקויפט ביי אים אַ וואגן האט ער עס אָנגעשמירט מיט אויל. קומט איינער צו דעם סוחר, ער קלאפט אריין און פּרעגט: "זאגט מיר ר' איד, איר קענט מיר פאַרקויפן אביסל אויל פאר מײן וואגן?" ענטפערט דער סוחר: "איה בין נישט קיין אויל סוחר", פּרעגט יענער צוריק: "וואס הייסט דו ביסט נישט קיין אויל סוחר? ! איינער האט מיר געזאגט אז ער האט באקומען ביי איה אַ גוטע אויל!" דער סוחר וואונדערט זיך: "וואס? ביי מיר אויל? פאר וועמען האב איה געגעבן אויל? ! " יענער זאגט אים דעם נאמען, זאגט דער סוחר: "אָה, ער האט געקויפט ביי מיר אַ וואגן האב איה אים שוין אָנגעשמירט

האט דער רבי אויסגעפירט צו דעם איד וואס איז געקומען בעטן אַ ברכה אויף פּרנסה: "איה בין נישט קיין רבי וואס געבט ברכות, איה געב פאר מיינע תלמידים אמונה מיט יראת שמים, צו האבן יראת שמים דארף מען אויף האבן פּרנסה, מען מוז האבן געלט, נחת און אלע גוטע זאכן, שמיר איה זיי שוין אַן די אלע זאכן, אָבער אז דו דארפסט פּרנסה און דו זוכסט אַ רבי וואס געבט 'פּרנסה' דארפסטו גיין צו אַ רבי וואס טיילט פּרנסה, גיי צו אַ רבי וואס טיילט הייזער, געלט און שפע".

דער רבי געבט פאר זיינע מענטשן אמונה, יראת שמים, דביקות בהשם - אַ מענטש זאל וויסן אפילו איה פאל אראפ, ווייס איה אז דער אייבערשטער איז מיט מיר, דער אייבערשטער האט מיר ליב.

איה קום קויפן אַ וואגן

וואס קומט צום רבי'ן און וויינט ביים

ביי מיר איז קלאר, יעדער איינער

א קענדי, א קארעלע, א וואסער גאן און אנדערע שפילצייג, און טאטעס בעטן דעם אייבערשטן א קאר, א הויז און אזוי ווייטער.

מיט יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן ווערט די אמונה שטערקער און שטערקער, ווייל מען קען דאך נישט רעדן צום אייבערשטן נאר אויב מען גלייבט אז דער אייבערשטער איז דא, קומט אויס אז מיט יעדעס ווארט מאכט מען שטערקער די אמונה, און אז מען האט אמונה האט מען שוין אלעס.

רבי'נס ציון, קומט ער נאר צוליב איין סיבה, צו פאררעכטן זיינע מעשים, דער רבי זאל אים מתקן זיין, אונדאי אז ער איז שוין דא, בעט ער שוין אויף אויף שלום בית, פאר קינדער, פאר פרנסה און פאר געזונט, אבער פארנוואס בין איך געקומען, איך בין נישט געקומען קויפן אויל, איך קום קויפן א וואגן, אמונה און יראת שמים, און מען דארף עס שוין אויף אנשמירן.

ווי אזוי באקומט מען אמונה? - אז מען רעדט צום אייבערשטן! וואס צו רעדן - איז שוין נישט קיין חילוק. א קינד בעט פונעם אייבערשטן א לאלי,

מען דארף אויסניצן די צייט

נסיעה, צווייטנס, אזוי איז עס מער אויסגעהאלטן על פי הלכה, עס איז א גאנצע שאלה אויב מען מעג זיך אראפלייגן ראש השנה בייטאג (עין ב"ח אורח חיים סוף סימן תקצו, בשם הירושלמי), עס איז אזוי שייך צו זען וואס דא טוט זיך פיר דרייסיג פארטאגס, עס איז נישט דא קיין משגיח וואס צייכנט: "דו ביסט אויפגעשטאנען? - אויב נישט, זוף דיר א צווייטע ישיבה..." אלע - יונג און אלט - שטייען אויף פארטאגס מען לערנט צוזאמען דעם בלאט גמרא.

מיר גייען יעצט אריין אינעם צווייטן טאג ראש השנה, מוהרא"ש פלעגט אלץ נאכזאגן פונעם הייליגן אריז"ל (פרי עץ חיים, שער ראש השנה, פרק א) אז די ערשטע טאג ראש השנה איז 'דינא קשיא', און די צווייטע טאג איז שוין 'דינא רפא', עס ווערט שוין גרינגער. מען דארף אויסניצן די צייט, מארגן אין אזא צייט גרייט מען זיך שוין אהיים צו גיין.

איך וויל בעטן פון אנשי שלומינו מען זאל זיך לייגן שלאפן גלייך נאך די סעודה, ערשטנס, ווייל מען דארף זיך נאך אויסרוען פון די שווערע

די גאנצע שלאף - 'עבודת השם'

אז מען ליינט קריאת שמע פאר מען גייט שלאפן און מען גרייט זיך אן נעגל וואסער איז די גאנצע שלאף אן

מען דארף געדענקען צו ליינען קריאת שמע פאר מען לייגט זיך שלאפן, און אנגרייטן נעגל וואסער.

זיין אן ערליכער איד, איז די גאנצע
שלאף אן הייליגע שלאף!

אינדערפרי וועט מען ארויפגיין
צום ציון, מען וועט מתפלל זיין, דער
אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן
פועל'ן אלעס גוטס, אמן.

'עבודת השם'! - "וואס הייסט? מען
מעג עסן און שלאפן ראש השנה?" -
יא! אז מען טוט עס אויף די תורה'דיגע
וועג, איז די גאנצע שלאפן אן הייליגער
שלאף. ווער רעדט נאך אויב דו רעדסט
אונטער'ן דעק אפאר ווערטער צום
אייבערשטן: "רבנו של עולם איה וויל

**דְּרִשְׁתָּ תְּקִיעַת שׁוֹפָר יוֹם ב' דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תַּשְׁפ"ג לַפְּרָט
קִטָּן, בְּעִיר הַקּוֹדֶשׁ אוֹמְאָן יע"א.**

מְקַטְרָגִים וְאוֹס פְּרוֹבִירָן צוֹ רַעְדָן
שְׁלֵעֶכְטֵס אוֹיף אִיִּדִישֶׁע קִינְדער וְאַרְפֵן
אַנטלויפֵן.

יַעֲצֹט אִיז זײער אַ הײליגֶע צײט,
לְאַמִּיר נִישֶׁט פֿאַרפֿאַסן דִּי הײליגֶע
מִינוּטֶן, לְאַמִּיר עֵס אוֹיסנִיִצֵן, לְאַמִּיר
בְּעֵטָן דָּעם אײַבערֶשֶׁטָן אַז דָּער
אײַבערֶשֶׁטער זָאל אונז מוֹחֵל זײן און
אונז גֶעבֵן אַ גוֹט יָאָר.

דָּער רֵאשׁ יִשְׂבֵּה שְׁלִיט"א אִיז אַרױף
אוֹיפֿ'ן בִּימָה און אָנגעהױבֵן מִיט גְרוֹיס
הַתְּעוֹרְרוֹת: מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי! מִיר גִּייעֵן
יַעֲצֹט בְּלֵאזֵן שׁוֹפֵר. עֵס שְׁטֵיט אִין
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ (פֿרשֶׁת אֲמוּר, דף צח:) : בְּשַׁעַת
אִיִּדִישֶׁע קִינְדער נַעֲמָעֵן דָּעם שׁוֹפֵר אִין
דִּי הָאָנֶט און זײ בְּלֵאזֵן דִּי תְּקִיעוֹת,
שְׁטעלֶט זײַךְ כְּכִכּוֹל דָּער אײַבערֶשֶׁטער
אוֹיף פּוֹן זײן פֿסָא דִּדִּין און זַעֲצֹט
זײַךְ אַוועק אוֹיפֿ'ן פֿסָא רַחֲמִים, אַלֶּע

טאַטע! טאַטע!

טאַטע אײַך וויל זײן אַ איד! טאַטע
אײַך וויל זײן עֶרליך! טאַטע אײַך וויל
דאווענען! טאַטע אײַך וויל לַעֲרַנֶען!
טאַטע אײַך וויל נישט טוֹן קײן עֲבִירוֹת! "
אַנטלויפֵן אַלֶּע רױבערֶס, אַלֶּע קליפּוֹת
וואס האָבן אים פֿאַרכאַפֶט, עַר קען זײַך
צוריק קערן צום אײַבערֶשֶׁטָן!

דער הײליגער רבֿי האט אויסגעלערנט
מֵעַן זָאל רַעֲדָן צום אײַבערֶשֶׁטָן אַזױ
ווי מֵעַן רַעֲדֶט צו אַ חֶבֶר, אויף אונזער
פֿשוֹטֶ'ע שְׁפֿראַך, אַז דײן שְׁפֿראַך אִיז
איִדיש - רַעֲד צום אײַבערֶשֶׁטָן אויף
איִדיש, אַז דײן שְׁפֿראַך אִיז עֲנְגִלִישׁ -
רַעֲד צום אײַבערֶשֶׁטָן אויף עֲנְגִלִישׁ,
אַזױ רַעֲדֶט יַעֲדֶער אײַנער אויף זײן
שְׁפֿראַך, מֵעַן זָאגט פֿאַר'ן אײַבערֶשֶׁטָן:
"טאַטע, אײַך וויל זײן גוֹט! טאַטע,
אײַך גײ זײן אַן עֶרליכער איד! טאַטע,
עס קומט אַ גײע יָאָר אײַך גײ שׁוִין זײן
וואויל!"

עס שְׁטֵיט פּוֹן צִדִּיקִים אַ מָשָׁל, עַ
אִיז גַעווען אַ קעניג וואס האט געהאט
אַ בֶּן יָחִיד, זַענען געקומען רױבערֶס
און פֿאַרכאַפֶט דָּעם בֶּן יָחִיד. אײן טאַג
אין יָאָר פֿלֶעגט דָּער קעניג שְׁפֿאַצִירן
אַרום דִּי שְׁטאַט גײן כַּאֲפֵן חֵיוֹת,
פּוֹנֶקט דַעמאַלט האט דָּער קִינְד גַעזען
זײן טאַטע פּוֹן דַערווייטנס האט עַר
גַעגֶעבֵן אַ שֶׁרִי: "טאַטע! טאַטע!"
דִּי רױבערֶס האָבן זײַךְ דַערשְׁרַאקן,
זײ זענען אַנטלֵאפֵן, און דָּער קִינְד אִיז
צוריק גַעגאַנגען צו זײן טאַטע'ן.

זאַגן דִּי הײליגֶע צִדִּיקִים, יַעֲצֹט אִין דִּי
הײליגֶע טעג קומט דָּער אײַבערֶשֶׁטער
אַראַפ צו אונז, דָּער אײַבערֶשֶׁטער
גַעפֿינט זײַךְ צווישן אונז, אַפֿילו אײַנער
וואס אִיז גַעבֶעף אַראַפ גַעפֿאַלן, עַר
טוט אַ גאַנץ יָאָר שְׁלֵעֶכְטֶע זאַכן, אויב
וועט עַר גַעבֵן אַ שֶׁרִי צום אײַבערֶשֶׁטָן
אײן אַמֶתֶע ווארט: "טאַטע! טאַטע!"

זך נישט פיינט האבן איינער דעם צווייטן!

רעדן אויף א צווייטן, מען גייט נישט חוזק מאכן פון א צווייטן, מען גייט נישט טשעפען א צווייטן, מען גייט זוכן וואו מען קען טון גוטע זאכן מיט א צווייטן, וואו מען קען געבן חיזוק, א גוט ווארט, א שמיכל, א חסד פאר א צווייטן - וועט דער אייבערשטער טון חסד מיט אונז, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ח): "במדה שאדם מודד בה מודדין לו", ווי אזוי א מענטש פירט זיך מיט א צווייטן אזוי פירט זיך דער אייבערשטער מיט אים. אז מען טוט חסד מיט אנדערע, וועט דער אייבערשטער אויף טון חסד מיט אונז, און אונז געבן א גוטע יאר אפילו מיר זענען נישט ראוי.

לאמיר אויסניצן די הייליגע צייט, דאס ביסל צייט וואס מיר זענען נאך ביים רבי'ן, לאמיר זיך פארנעמען מיר גייען פאלגן די הייליגע עצות פון הייליגן רבי'ן, צו לערנען יעדן טאג, זיך אביסל מתבודד זיין, זאגן פאר'ן אייבערשטן ווי שטארק מען וויל זיין גוט, וועט דער אייבערשטער אונז געבן א גוטע יאר, אמן.

מיר וועלן נאכאמאל איבער'חזרין וואס מיר האבן נעכטן גערעדט פאר תקיעת שופר, וואס מיר האבן אלע יארן געהערט פון מוהרא"ש, מוהרא"ש פלעגט בעטן פאר תקיעת שופר מען זאל זיך מוחל זיין איינער דעם צווייטן! מען זאל זיך נישט פיינט האבן איינער דעם צווייטן! דער אייבערשטער האט נישט ליב אז מען קריגט זיך, דער אייבערשטער וויל מען זאל זיין באחדות, מיר זענען אלע קינדער פונעם אייבערשטן, אזוי ווי א טאטע האט אסאך צער ווען ער זעט ווי זיינע קינדער קענען זיך נישט ליידן, אזוי האט דער אייבערשטער אסאך צער ווען ער זעט ווי אידישע קינדער קענען זיך נישט ליידן. יעדער איינער זאל גיין אויף זיין וועג, יעדער איינער זאל האבן זיין התחזקות, זיין מורה דרך, אבער מען דארף זיך נישט קריגן און זיך נישט פיינט האבן.

לאמיר זיך איבער בעטן איינער דעם צווייטן און לאמיר זיך מוחל זיין איינער דעם צווייטן. לאמיר זיך פארנעמען צום גייען יאר אז מיר גייען נישט הערן קיין לשון הרע, מיר גייען נישט

דרשת נעילת החג, ראש השנה שנת תשפ"ג לפרט קטן, בעיר הקודש אומאן יע"א.

פריי זיך אז דו ביסט געווען ביים רבי'ן אויף ראש השנה!

דער רבי האט מורא דיג אויסגעלויבט די מענטשן וואס זענען געקומען צו אים אויף ראש השנה, עד כדי כך אז דער רבי האט אמאל געזאגט (עין סי' מוהר"ן, סימן תצא): "ווער עס איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה וואס דארף ער פאסטן, און ווער עס איז נישט געווען ביי מיר אויף ראש השנה וואס העלפט אים פאסטן?! –" מען רעדט נישט פון די תעניתים וואס מען מוז פאסטן על פי הלכה, ווי יום כפור, עשרה בטבת, תענית אסתר, שבועה עשר בתמוז און תשעה באב, (צום גדלי' אויב מען איז אויפן וועג און מען איז זייער אויסקעמוטשעט, זאל מען פרעגן א גלייך גנוגע פאסטן), מען רעדט פון תעניתים וואס א מענטש וויל פאסטן פון זיך אליינס כדי צו פאררעכטן וואס ער האט געזינדיגט, ווי דער הייליגער אריז"ל זאגט אז אויף יעדע מאל וואס א מענטש איז פוגם בכרית - ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, דארף ער פאסטן פ"ד תעניתים, זאגט דער רבי ווער עס איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה דארף נישט פאסטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: געלויבט דער הייליגער באשעפער אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין נאך א יאר ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן, עס איז אזא שמחה! דער רבי זאגט (סי' מוהר"ן, סימן תג): "מי שזוכה להיות אצל על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד", ווער עס איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה, דארף זיך זייער פרייען א גאנץ יאר.

עס איז דא בריוון אין אשך בנחל וואס מוהרא"ש שרייבט פאר אנשי שלומינו, עס זעט אויס פון די תשובה אז זיי האבן זיך עפעס באקלאגט אויף זייער לעבן, שרייבט מוהרא"ש: "אויף דעם אליינס אז דו האסט זוכה געווען צו זיין אויף ראש השנה ביים רבי'ן - דארפסטו שוין זיין זייער פרייליך!" מוהרא"ש שרייבט דאס נישט גלייך מוצאי ראש השנה, מען האלט שוין אינמיטן חודש אדר, און מוהרא"ש שרייבט נאכאלץ: "פריי זיך אז דו ביסט געווען ביים רבי'ן אויף ראש השנה!"

וואס דארף מען פאסטן און וואס העלפט פאסטן?

רבי אריין אינעם מענטש אזא שטארקע אמונה, אז דער מענטש הייבט אן לעבן מיטן אייבערשטן און הייבט אן לעבן מיט הרהורי תשובה.

פארוואס דארף מען מער נישט פאסטן? וואס איז די גרויסע זאך פון רבי'נס ראש השנה? - אז מען קומט צום רבי'ן אויף ראש השנה שיינט דער

שְׁלוֹמֵינוּ הָאֵבֶן גְּעָהאט טענות אויף אים: "וואס הייסט דו שרייעסט אויף אים 'ווער בעט דיר צו קומען דא?' ער איז נישט געקומען צו דיר, ער איז געקומען צום רבי'ן."

מוהרא"ש פלעגט זייער מקפיד זיין אין היכל הקודש עס זאלן נישט אריין קומען קיין מענטשן וואס זענען נישט אינגאנצן שפוי בדעת, ווייל זיי זענען גורם א שלעכטע נאמען אויפ'ן רבי'ן. אבער ראש השנה - האט מוהרא"ש געזאגט - קען זיך קיינער נישט מישן, מען קען קיינעם נישט ארויס שיקן פון בית המדרש, מען איז נישט געקומען צו דיר, מען איז געקומען צום רבי'ן.

שפעטער האט איינער פון אנשי שלומינו דערציילט אז ער איז איינגעשטאנען ביי דעם איד משה וועלן ווייניגער, האט ער געזען ווי ער דאווענט א פשוט'ע מנחה מיט בכיות עצומות, האט מען געזען ווי דער רבי טוישט א מענטש ער זאל ווערן א בעל תשובה.

אז מען קומט צום רבי'ן אויף ראש השנה הייבט מען אן צו באקומען הרהורי תשובה, מען הייבט אן טראכטן פונעם אייבערשטן, מען הייבט אן לעבן מיטן אייבערשטן, דערפאר, וואס דארף מען פאסטן און וואס העלפט פאסטן? דער עיקר פונעם מענטש איז זיין מח, דער מח דארף טראכטן פונעם אייבערשטן און לעבן מיטן אייבערשטן, און דאס באקומען מיר פונעם רבי'ן.

עס קען זיין בשעת מען פארט קיין אומאן איז מען אזוי אויסגעמוטשעט, אז מען שפירט גאננישט וואס דער רבי מאכט מיטן מענטש; מוהרא"ש פלעגט אלץ רעדן פון דעם, מוהרא"ש פלעגט עס צוגלייכן צו א מענטש וואס קומט צום דאקטער זיך אפערירן, די ערשטע זאך פאר דער דאקטער מאכט די אפעראציע שלעפט ער אים און, די זעלבע זאך איז ווען מען קומט צום רבי'ן, און מען שפירט נישט קיין געפיל, מען ווייס נישט פארן וואס מען איז געקומען, איך בין נישט א בחור וואס מען קען ארויפלייגן אויף א באנק בעט, איך וויל שוין אהיים גיין צוריק צו מיין געהעריגע בעט מיט מיינע זאכן, איך קען נישט דאווענען, איך קען נישט לערנען, איך ווייס שוין אפילו נישט ווי אזוי איך הייס.. זאגט מוהרא"ש: דער רבי איז דיר יעצט מתקן, דער רבי אפערירט דיך יעצט, ווען דו וועסט אהיים קומען נאך ראש השנה וועסטו זען ווי דו ביסט א גייער מענטש, מיט א שטארקע אמונה!

עס איז געווען איינער פון אנשי שלומינו מיטן נאמען משה וועלן, עס איז ארויס אויף אים א שם רע - א שלעכטע נאמען אז ער טוט שמוץ, ער איז א בעל עבירה, און ווען ער איז געקומען צום ציון אויף ראש השנה האט איינער פון די ברסלב'ער חסידים געשריגן אויף אים: "משה וועלן דו ביסט אונז א בזיון, ווער בעט דיר דו זאלסט קומען דא?" האט מוהרא"ש זכרוננו לברכה דערציילט אז אלע אנשי

מען אויס מורא'דיג, מען גייט אנגעטון מיט שטרײַמל, בעקעטשע, אָבער אינעווייניג איז נישט דא קיין אַמונה.

יעצט אַז מיר האָבן זוכה געווען צו זיין דא ביים הייליגן רבי'ן, דארף מען איבער חזר'ן וואס מוהרא"ש פלעגט אלץ רעדן ביי די לעצטע דרשה, מוהרא"ש פלעגט זאגן: מען דארף זיך מיט נעמען אלע זאכן פון רבי'ן אויף אַ גאַנץ יאר.

דעם לעצטן ראש השנה פון רבינו'ס לעבן - שנת תקע"א, האט דער רבי געזאגט די תורה תקעו תוכחה (לקוטי מוהב"ו, חלק ב', סימן ח); ביי אנשי שלומינו איז דאס די צוואה פון רבי'ן, דער רבי זאגט דארט: די אלע וואס זענען זוכה צו מקורב ווערן צו אן אמת'ער צדיק זענען זוכה צו באקומען א קלארע ריינע אמונה, א לויטערע אמונה, מען שפירט אייבערשטער. די מענטשן וואס לעבן אן א צדיק, האבן נישט אזא שטארקע אמונה, פון אינדרויסן זעט

עיקר העקרים פון רבי'ן: תפילה והתבודדות

ער איז 'אינו שומע' בקול צדיקים, אז מען הערט נישט די ווערטער פון צדיקים - איז מען אן 'אינו מדבר', מען רעדט נישט צום באשעפער. אָבער אז מען הערט זיך צו צום קול פון צדיק, געבט דער צדיק אריין א שטארקע אמונה, מען הייבט אן שפירן אז דער אייבערשטער איז דא נעבן מיר, די ליפן עפענען זיך, און מען הויבט אן רעדן צום אייבערשטן.

דער עיקר העקרים פון רבי'ן איז: "תפילה והתבודדות". דאס מיינט אַ בַרְסֶלְבֵר עֵר חֲסִיד, אַ מַעֲנֵשׁ וואס רעדט צום אייבערשטן.

אין אנהייב איז א שווערע זאך צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל דער מענטש שפירט נישט אז דער אייבערשטער איז דא און הערט צו וואס איך רעד. פאר איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש האב איך געהאט בַרְסֶלְבֵר חברים און משפחה, איך האב אלץ נאכגעקוקט די בַרְסֶלְבֵר חסידים, איך האב אלץ געוואוסט אז עפעס אמת האבן זיי, איך האב געוואוסט אז זיי האבן עפעס א סוד פון התבודדות, אָבער איך האב עס נישט געקענט טון. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תרומות א, ג): "סתם חרש - שאינו שומע ואינו מדבר", טייטשט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהב"ו חלק א', סימן ס) פארוואס רעדט אַ מענטש נישט צום אייבערשטן? ווייל

וואו א מענטש איז, ער זיצט אין שטוב, ער ליגט אין בעט, ער דרייווט א קאר, אָדער ער גייט אין גאס, מאַף שטילערהייט מיט די ליפן, קיינער זעט נישט, זאג: "רבנו של עולם איך וויל געדענקען פון דיר, רבנו של עולם איך וויל נישט פארגעסן פון דיר, רבנו של עולם איך וויל זיין פרייליך".

מען דערציילט דעם אייבערשטן וואו מען איז אראפ געפאלן, און

עס איז פארקערט ווי אזוי מענטשן טראכטן; א מענטש טראכט 'איך האב שוין א וועג ווי אזוי איך קען מאכן געלט, איך גיי בעטן דעם אייבערשטן אז מיין פלאן זאל מצליח זיין, אבער דער עיקר ישועה קומט ווען א מענטש ווייסט אז ער האט נישט קיין וועג, ער ווייסט נישט פון וואו זיין ישועה וועט קומען, און ער בעט דעם אייבערשטן בתמימות: "רבנו של עולם העלף מיד איך דארף אריין ברענגען דעם יום טוב, איך דארף אויסשטאפירן מיין שטוב, איך דארף פרנסה בשפע", "העלף מיר רבנו של עולם איך זאל האבן שלום בית, איך וויל זיך קענען אויסקומען מיט מיין ווייב און קינדער".

דאס איז דער עיקר וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז, אז מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה דארף מען דאס מיט נעמען אויפ'ן גאנצן יאר, בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך וואס מען דארף.

מען בעט איבער דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם איך האב געטון וואס עס טויג נישט, זיי מיר מוחל אייבערשטער", "רבנו של עולם איך וויל גיין דאווענען, רבנו של עולם איך וויל לערנען, רבנו של עולם איך קריג זיך מיט יעדן איינעם, איך וויל זיין א רואיגער מענטש".

מען רעדט ווייטער צום אייבערשטן יעדע זאך וואס מען דארף: "רבנו של עולם איך דארף כאפן די באס, איך דארף כאפן די פליגער, העלף מיר איך זאל האבן א גוטע זין, העלף מיר איך זאל האבן א גוטע וועג, איך דארף יעצט באצאלן אלע חובות פון די גאנצע נסיעה, איך ווייס נישט ווי זיך אהין צו טון, העלף מיר איך זאל אלעס קענען באצאלן".

"אבער תכלית גערעדט, פון וואו וועל איך האב געלט אויף יום טוב?" - בעט דעם אייבערשטן, דאס איז תכלית!

זיך פרייען מיט קיום המצות

געזאגט אז די זאכן זענען חשוב, מען האט אים נאר אויסגעלערנט אז 'הונדערט בלאט גמרא' איז חשוב, ער טראכט צו זיך 'איך וועל שוין נישט זיין א למדן' וואס זאל איך טון? ! זאג אים ווי חשוב ער איז מיט זיין בארד און פיאות! דאס איז געווען ביים רבי'ן אן עיקר!

פריי זיך מיט 'שלא עשני גוי',

נאך א וויכטיגע זאך וואס איז געווען ביים הייליגן רבי'ן אן עיקר; זיך פרייען מיט קיום המצות, איך פריי זיך אז איך האב פיאות, א בארד, א קאפל, ציצית, תפילין, איך היט שבת.

דאס וואס מען זעט ליידער אידישע קינדער וואס דאווענען נישט און טוען נישט אן קיין תפילין, דאס קומט פון דעם וואס קיינער האט אים נישט

בין איף! איף בין גע'מל'עט, איף גלייב
אינעם אייבערשטן.

ברוך השם א גוי בין איף נישט, ווי
אראפגעפאלן איף בין, ווי פארשמירט
איף בין, איף בין א פגום, אבער א איד

מחילת עוונות דורך אמונה

רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב):
"הפשע של אדם מכניס כפירה באדם",
עבירות ברענגט כפירה.

וואס איז נא די עצה צו באקומען א
קלארע אמונה? די עצה איז צו בעטן
אויף דעם אליינס, דער רבי זאגט (לקוטי
מחבר"ו, חלק ב', סימן מו) ווען א מענטש האט
קשיות, ספקות און בלבולים אויפן
אייבערשטן, איז די עצה ער זאל שרייבן
און זיך בעטן ביים אייבערשטער. או
דער רבי זאגט אז די ראשי תיבות פון
דאס ווארט 'קשיא' איז (תהלים כז, ז):
"שמע ה' קולי אקרא", אויב מען
האט קשיות, זאל מען אסאך בעטן דעם
אייבערשטן אויף דעם: "רבנו של
עולם איך וויל נישט האבן קיין ספיקות
און בלבולים, איך וויל האבן א קלארע
אמונה אין דיר".

אז מען האט אמונה איז מען א
געבענטשער מענטש! אזוי ווי עס
שטייט אין פסוק (משלי כח, ט): "איש
אמונות רב ברכות". ווייל אפילו
עס טוט מיר וויי, ווייס איך אז
דער אייבערשטער איז דא און דער
אייבערשטער פירט אלעס, איך וועל
בעטן דעם אייבערשטן עס זאל מיר
נישט וויי טון.

אז מיר זענען געקומען צום הייליגן
רבי'ן אויף ראש השנה דארף מען דאס

אויף דעם אליינס אז א מענטש
נעמט אריין די אמונה אין זיך, ער
גלייבט אינעם אייבערשטן האט ער
שוין מחילת עוונות! מוהרא"ש האט
געזאגט ביי יעדע שיעור און געשריבן
אין יעדע בריוו, [פון הערן מוהרא"ש'
שיעורים און לערנען זיינע ספרים קען
מען שוין ווערן א תלמיד חכם און א
בקי אין אלע רבינים ספרים], וואס
דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן
אז): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא
יסלח לך על כל עוונותיך", אז מען
האט אמונה איז דער אייבערשטער
מוחל אויף אלע עבירות.

אפילו א מענטש וואס האט נעבעך
געקוקט עבירות, אדער געטון עבירות,
אדער ער איז א חוטא ומחטיא, נישט
קיין חילוק וועלכע נאמען מען וועט
ארויפלייגן אויף אים, איז דא אן עצה
פאר אים, ער זאל גלייבן אז עס איז דא
א באשעפער וואס ער האט באשאפן
די וועלט און ער פירט די וועלט, - איז
אים דער אייבערשטער שוין מוחל אלע
זיינע עבירות!

דאס איז זייער א שנעלע תשובה
אבער א שווערע, ווייל ווען א מענטש
זינדגט רחמנא לצלן איז אים שווער
צו גלייבן אינעם אייבערשטן, עבירות
פארלעשט די אמונה, אזוי ווי דער

און אריין נעמען אמונה אין זיך.

מיט נעמען אויפ'ן גאנצן יאר, זיך מחיה זיין מיט יעדע גוטע זאך וואס איך טו,

שלום בית איז אן עיקר

זיך צו טענה'ן, אויב איינער קומט דיר פֿרעגן: "וואס איז די גאנצע זאך פון זאגן משניות?" ענטפער נישט! א מענטש מיינט 'איך וועל אויפווייזן מיט קלארע ראיות', זיי נישט קיין אויבער חכם, ווייל די ערשטע קש'א וועסטו נאך קענען ענטפערן, די צווייטע אויך, ביי די דריטע וועט ער קומען מיט א גוטע ליצנות אז דו וועסט נישט האבן וואס צו ענטפערן, דו וועסט בלייבן מיט'ן צינג אינדרויסן, און דו אליינס וועסט אויך אנהייבן צו טראכטן 'אפשר טאקע?...' און דו וועסט אויפהערן זאגן משניות. קוקט גוט, די אלע וואס וואס האלטן זיך קלוגער, זיי מיינען איך וועל זיך טענה'ן און אויפווייזן, לאזן מיט די צייט אפ דעם רבי'ן.

דערפאר איז מיט א חכר אויך נישט פֿדאי זיך צו טענה'ן, איך גיי ווייטער צו מיינ חיים טובים און ער זאל גיין וואו ער וויל. - אָבער מיט א ווייב טאר מען נישט זיך טענה'ן, מען מעג זאגן די אייגענע דעה אז איך האלט אזוי און אזוי, און אז זי זאגט אנדערש, איז נישט, זאל זי אליינס שפעטער חרטה האבן, אָבער איך וועל זיך נישט טענה'ן מיט איר.

נאך א וויכטיגע זאך פון וואס מוהרא"ש פֿלעגט רעדן יעדעס יאר ראש השנה; ביים רבי'ן איז געווען 'שלום בית' אן עיקר!

אין אנדערע פֿלעצער פֿאקט נישט אז א רבי זאל רעדן פון שלום בית, אין אנדערע פֿלעצער איז עס נאר א זאך וואס איז געמאכט פאר טערעפיסטן צו רעדן, אָבער דער רבי האט אסאך גערעדט פון שלום בית, פארנוואס? ווייל ביי דער רבי איז געווען דער עיקר אז א מענטש זאל האבן א ריינע מח, און א ריינע מח קען מען נאר האבן אויב מען האט שלום בית.

וואס איז שלום בית? - מען דארף נישט ענטפערן די ווייב! אויב די ווייב האט געגעבן א שטעך און עס באדערט 'אזוי רעדט מען צו א מאן?!' מוזטו איר גארנישט צוריק ענטפערן, זאג שטילערהייט (תהלים כה, יח): "ראה עניי וצמלי, הייליגער באשעפער קוק מיינ פיין, קוק מיינ צער, ושא לבל חטאותי, און זיי מיר מוחל אויף מיינע זינד" (אגרא דפוקא, אות ככד).

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט, נישט דא אזא זאך פון זיך טענה'ן מיט א ווייב! - מיט א חכר איז אויך א שאד

נישט צו זיין קיין קמץ אינדערהיים

נישט צו זיין קיין קמץ אינדערהיים.

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט

מיט געלט, אויסער צו קענען געבן פאר די ווייב, זי זאל קענען איינקויפן אויף יום טוב, און פאר א רוימערקע זאל איר העלפן אויפרוימען די הויז.

אויף טאר מען נישט זיין א 'קמץ' מיט'ן מויל; מען דארף געבן אסאך אמת'ע גוטע ווערטער פאר א ווייב: "דו ביסט אזוי שיין", "דו ביסט אזוי גוט", "דו ביסט אזוי קלוג", "נאך א מזל איך האב מיט דיר חתונה געהאט", "איך בין אזוי דאנקבאר דעם אייבערשטן אז איך האב חתונה געהאט מיט דיר", און: "אויב איך וועל דארפן נאכאמאל מגלגל ווערן, וועל איך זיך איינבעטן איך זאל נאכאמאל חתונה האבן מיט דיר".

עס איז דא מענטשן וואס ווען עס קומט צו די אייגענע געברויכן געבט ער אויס געלט ברוח; אנשטאט זיך מאכן קאנוע אין בית המדרש בחנם, קויפט ער זיך קאנוע אין געשעפט, אז מענטשן זאלן קוקן אויף מיר ווי איך גיי אין גאס מיט א קאנוע אין די האנט... אז מען רעכנט צוזאם וויפיל געלט עס קומט אויס די אלע קאנועס פון יעדן טאג, קומט עס אן צו א ריזן סכום, און ווען עס קומט צו געבן געלט פאר זיין ווייב, ווען זי וויל זיך עפעס קויפן וכדומה, שפארט ער זייער און רעגט זיך אויף איר: "דו בעטסט מיר אייביג נאך געלט און נאך געלט! דו עסט מיר אויף מיין געלט!"

אויף וואס דארפסטו געלט? - עס איז נישט דא עפעס אנדערש וואס צו טון

נישט מאכן פון טפל אן עיקר

התבודדות. "הנעור בלילה", ווען מען איז אויף ביינאכט, מען איז זיך מתבודד און מען שמועסט זיך אויס דאס הארץ מיט'ן אייבערשטן, "והמהלך בדרך יחידי", מען גייט התבודדות ביינאכט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט. "ומפנה לבו לכתלה", ער איז זיך מבטל אינגאנצן צום אייבערשטן, ער טראכט נישט פון זיינע זאכן נאר ער ליידזיגט אויס זיין הארץ, דורךדעם איז ער זוכה צו קומען - "הרי זה מתחייב בנפשו", צו אזא מדרגה אז ער ווערט נכלל אינעם אייבערשטן וואס איז א חייב המציאות.

מוהרא"ש פלעגט אנוועק מאכן

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אהיים גיין מיט נקודות אויף לעובדא וילמעשה, מיר זאלן אנהייבן רעדן צום אייבערשטן. אין אנדערע פלעצער אין ברוסלב האט מען געמאכט פון טפל אן עיקר; מען נעמט זיך צוזאם גרופעס ליל שישי און מען פארט צוזאמען אין פעלד מאכן התבודדות וכו', צו מקיים זיין וואס דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נב) אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ג, ד): "רבי חנינא בן חכניאי אומר, הנעור בלילה וכו'" - מורא'דיגע סודות וואס מען איז זוכה ווען מען איז זיך מתבודד. דער רבי טייטשט אויס דעם גאנצן מאמר אויף

וואו מען גייט. וואו דו ביסט רעד צום באשעפער, דו ביסט אין שטוב, אין קאך, אדער דו האלסט אינמיטן לערנען און דו דערמאנסט זיך א זאך וואס מוטשעט דיר, זאג גלייך מיטן מויל: "רבנו של עולם העלף מיר".

פארשטייט זיך אויב מען קען יא אויפזיין ביינאכט און טרעפן א פלאץ וואו מענטשן דרייען זיך נישט - איז נישט שייך דאס אנועק צו מאכן. מוהרא"ש האט טאקע געשריבן פאר אנשי שלומינו וואס וואוינען אין 'בניאל עיר ברסלב', אז זיי זאלן זיך מתבודד זיין אויף די בערג און אויף די פעלדער פון בניאל.

דאס וואס מען נעמט זיך צוזאם מיט חברים און מען פארט צוזאמען מאכן התבודדות, אז דאס איז דאס א שפיל, דער שרייט הויף: "אוי!" קומט דער צווייטער און שרייט נאך העכער, קומט דער דריטער און שרייט נאך העכער, מען האט נישט וואס צו טון, מען ברעכט צווייגן וכו'. פארוואס האט מוהרא"ש חזק געמאכט פון דעם? וויבאלד מיר וואוינען נישט צווישן פעלדער, און מען קען נישט זיין אויף ביינאכט, אויב וועט מען ווארטן א גאנצע וואך צו גיין זיך מתבודד זיין, קומט אויס אז א גאנצע וואך מאכט מען נישט קיין התבודדות, דערפאר האט מוהרא"ש גערעדט אז מען דארף זיך מתבודד זיין וואו מען שטייט און

א בארד איז שייך! א בארד איז זיס!

שכל"; מען דארף דאס חזרן מיט די קינדער.

פארוואס זאלן בחורים און אינגעלייט זיך ציפן די בארד, ווי וועמען ווילסטו אויסקוקן? ווי א זינגער? - ווער עס שניידט די בארד שניידט זיין פרנסה! א בארד איז שייך! א בארד איז זיס!

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אריין נעמען די דיבורים, מיר זאלן אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, און זיך מחיה זיין מיט די מצות וואס איך טו, זיך מחיה זיין מיט די בארד און פיאות. מיר האבן שוין נעכטן גערעדט וואס מוהרא"ש האט געזאגט: "ווער עס שניידט די בארד שניידט זיין פרנסה, ווער עס שניידט די פיאות שניידט זיין

רעדן צום אייבערשטן אויפן קול

איך בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם העלף מיה איך זאל מצליח זיין היינט", ווען איך קום אהיים קוש איך נאכאמאל די מזוזה און איך זאג: "שכוח אייבערשטער אז איך בין

א מחיה איך האב א קאפל! א מחיה איך האב ציצית! וואס איך בין - בין איך, אבער ציצית האב איך! א מחיה איך האב א מזוזה, ווען איך גיי ארויס פון שטוב קוש איך די מזוזה, און

אנגעקומען אהיים בשלום."

און אויב דו האלסט אינמיטן רעדן צום אייבערשטן און זיין וויל דיר ווייזן זיין שיינע שפילצייג וואס ער האט געמאכט, זאג אים: "טאטי קען נישט יעצט קוקן, טאטי רעדט יעצט צום אייבערשטן!" אזוי גייט אריין אין די קינדער אמונה אז מען קען רעדן צום אייבערשטן.

טייערע טאטעס; אז איר האט קליינע קינדער דארפט איר רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן קול, אז די קינדער זאלן הערן, אנשטאט די קינדער זאלן הערן זיין טאטע שרייט, רעדט פאליטיק, רעדט קעגן אנדערע, וואס דאס איז די ערגסטע זאך פאר קינדער צו הערן, זאלן זיי הערן ווי דו רעדסט צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

ווען מען קומט צוריק אריין אין שטוב מיט די קינדער זאגט מען זיי: "לאמיר קושן די מזוזה און זאגן 'שבות אייבערשטער אז מיר זענען אהיים געקומען', נעם צוזאם דייענע קינדער מאך תפילות צוזאמען מיט זיי.

נאכ'ן שיעור האט מען געזונגען דעם ניגון: "אשרינו, מה טוב חלקינו, שזכינו להתקרב לרבינו, אומאן אומאן ראש השנה."

בגשיאות
הראש ישיבה
שליט"א

כולל
היכל
הקודש

התודה והברכה

לידידינו היקר

ר' יעקב פיש הי"ד

שנדב סכום הגון לכולל